

Az Izrael csalás megsemmisítése.

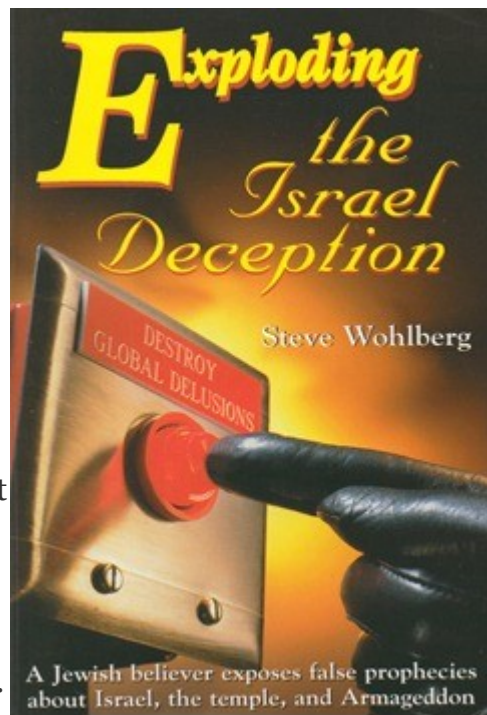
Steve Wohlberg

Előszó

A Biblia egy olyan könyv, ami minden emberhez íródott, de egy speciális embercsoport, a zsidók állnak középpontjában. *Lehetetlen tiszta képet kapni a végidei eseményekről anélkül, hogy először ne jutnánk helyes megértés birtokába a zsidó nemzet prófeciákban elfoglalt valódi helyét illetően.*

Mint zsidó keresztény, én személyesen mélyen érintve vagyok a széles körben elfogadott, a modern Izraelre és prófeciákra vonatkozó torzulást illetően. Amikor Jézus első alkalommal eljött, a zsidó emberek nem voltak felkészülve a fogadására, mert *félreértették azokat a prófeciákat, amik az Ő királyságára vonatkoztak.*

Amikor Jézus meghalt a kereszten, még a saját tanítványai is meg voltak zavarodva. A szó szerinti királyságot keresték, amiben a Messiás legyőzi ellenségeit, így ők vissza fogják nyerni a Salamon király idejére jellemző földi dicsőséget. De amikor Jézus első ízben eljött, megalapította az *Ő lelki királyságát*. Lk.17,21.

A Sixtus kápolna oltárképe: az utolsó ítélet.(részlet)

Most, éppen az Ő második eljövetele előtt, **a keresztény világ megismétli a zsidó nemzet tévedését.** Az emberek átfordítják a lelki dolgokat szó szerintiekre, és aztán lelkiesítik az egyszerű leírást! A tragédia folyamatban van, és ők előkészítik magukat egy keserves csalódásra.

Steve Wohlberg, bátran szétosztatja ezeket a népszerű, de veszélyes téveszméket egy olyan tiszta és haladó stílusban, ami a becsületes és őszinte Biblia-tanulmányozó számára visszautasíthatatlan. Imádkozzon, olvasson, és aztán kapaszkodjon a

székébe!

Doug Batchelor („Csodálatos Tények” Rádió- és Televízió Szolgálatok Igazgatója)
Az Izrael csalás/megtévesztés megsemmisítése c. könyv olyan, mintha atombombát dobna a keresztény világ többségének a prófétai elgondolásaira. De ez az üzenet megmentheti az Ön életét is!

*Ma, a szó szoros értelmében, emberek milliói, akik tanulmányozzák a próféciaikat, függesztik szemeiket Jeruzsálemre. Éppen most, szerte a Földön, keresztények beszélgetnek a modern Izrael államról, az újjáépített zsidó templomról és a végső csatáról, melyet Armageddonnak hívnak, és amelyben **Oroszország, Kína és a zsidók** fognak részt venni. Mi az igazság? A Jelenések könyve tényleg a Közép-Keletre összpontosít?*

Steve Wohlberg kiválóan képzett ahhoz, hogy Izraelről és a Bibliai próféciaikról beszéljen. Los Angelesből származó zsidóként, Steve sok évig vezette a „Bibliai Próféciaik Csodálatos Tényei” c. szemináriumokat Oroszországban, Kanadában, Új Zélandon, Pakisztánban és Amerika számos városában. Beutazta Izraelt és Európa nagy részét. Tehetséges előadóként, Steve ezreknek tanította annak az ismeretnek a fontosságát, hogy Jézus Krisztus a Messiás, és annak fontosságát, hogy megértsük a Jelenések könyvét.

1.fejezet: Birkózás egy angyallal

Hallottak már valaha egy emberi lény és egy angyal közötti birkózásról? Amennyire mi tudjuk, ez egyetlen egyszer történt meg a történelemben. Ennek az ősi történetnek a részletei, amelyek Mózes első könyvének 32. fejezetében vannak megörökítve, hamarosan robbanásszerű hatással lesznek az Izraellel és Bibliai próféciaikkal kapcsolatos tanulmányozásunkra.

Ábrahám kb. 4000 évvel ezelőtt élt. Neki volt egy fia Izsák, aztán Izsáknak is született egy fia, Jákob. Jákob volt az, aki az angyallal birkózott. A birkózás eredményeként az angyal „Izraelre” változtatta Jákob nevét.

Azért, hogy megértsük, miért kér helyet ez a furcsa tény, és mi a mély jelentősége számunkra ma, először tanulmányoznunk kell néhány olyan történetet Izsákról, Rebekáról, Ézsauról és Jákobról, ami Mózes első könyvének 27. fejezetében le van írva.

„Amikor Izsák megöregedett, és annyira meghomályosodott a szeme, hogy nem látott,” Móz.I.27,1-4. (Protestáns fordítás) elhatározta, hogy megáldja Ézsáút, az elsőszülött fiát, mielőtt meghal (Móz.I.27,1-4). De először elküldte Ézsáút a mezőre

vadászni, hogy készítsen ízletes ételt számára. Izsák feleségének, Rebekának más tervei voltak. Felismerve férje „utolsó áldásának jelentőségét az elsőszülöttre”, szerette volna az áldást a fiatalabb fiának, Jákobnak biztosítani, aki lelkiibb beállítottságú volt, mint Ézsau. Amíg Ézsau a mezőn vadászott, Rebeka gyorsan ételt készített és rávette Jákobot, hogy vigye be az ételt Izsáknak, és színlelje azt, hogy ő Ézsau (Móz.I.27,5-17).

Amikor Jákob bevitte az ételt az apjához, hazudott, azt mondva: „Én vagyok Ézsau a te elsőszülötted, akképpen cselekedtem, amint parancsolád, kelj fel, kérlek és ülj le és egyél vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked.” 19. vers. Amikor Izsák kíváncsiskodott, hogy hogy lehet, hogy ilyen gyorsan megölt egy állatot, Jákob ismét hazudott, és ezt mondta: „Mert az Úr, a te Istened hozta előmbe.” 20. vers.

Gyanakodva Izsák azt kérdezte: „Vajon te vagy-e az én fiam Ézsau?” Jákob ekkor harmadszor is hazudott, mikor azt mondta: „Én vagyok.” 24. vers. Izsák végül hitt a megtévesztésnek és Jákobnak adta az elsőszülötti áldást (Móz.I.27,25-29. versek).

Nem sokkal ezután Ézsau visszatért a vadászatból, és akkor Izsák rájött, hogy becsapták. Azt mondta Ézsauinak: „A te öcséd jöve álnoksággal, és ő vevé el a te áldásodat.” 35. vers. Akkor „Gyűlöli vala azért Ézsau Jákobot” és azt mondta az ő szívében: „megölöm az én öcsémet Jákobot.” 41. vers. Rebeka felfedezte Ézsau tervét, és elküldte Jákobot a rokonaihoz egy messzi országba, ahol Jákob 20 évig tartózkodott (Móz.I.27,43; 31,41). Jákob soha nem látta viszont az édesanyját.

Mózes 1. könyvének 32 fejezete leírja, hogy mi történt Jákobbal 20 évvel később a hazafelé vezető úton. Körülvéve egy családtagokból és szolgákból álló hatalmas táborral, Jákob követeket küldött a csoport előtt, hogy értesítse Ézsaut a jöveteléről.

Amikor ezek az emberek visszatértek azzal az újsággal, hogy Ézsau már úton van feléjük, hogy találkozzon velük, és 400 katona kíséri őt, félelem szorította össze Jákob szívét. Nagyon mély büntudat fogta el a múltban elkövetett csalás miatt, és aggódott a családja biztonságáért. Így Jákob „felkele pedig azon az éjszaka” és „egyedül marada” és Istenhez folyamodott bocsánatért és szabadulásáért (Móz.I.32,22. 24).

Akkor „tusakodik egy férfiú egész a hajnal feljöveteléig.” 24. vers. Azt feltételezve, hogy ez az ő haragos fivére, Ézsau lehet, Jákob küzdött az életéért egész éjszaka. Aztán hajnal hasadtakor ez a hatalmas idegen felfedte magát, nem mint egy ellenség, hanem mint akit a mennyből küldtek. Megérintette Jákob csípőjét, „és kiméne helyéből Jákob csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben.” 25. vers.

Hós.12,4 azt mondja, hogy ez az „ember” valójában egy angyal volt.

Jákob hirtelen felismerte, hogy ez a hatalmas ember az ő egyedüli reménysége.

Összetörve és tehetetlenül megragadta őt, és azt mondta: „Nem bocsátlak el téged, amíg meg nem áldasz engemet.” Az angyal akkor azt kérdezte:

„Mi a te neved? És ő monda: Jákob. Amaz pedig monda: Nem Jákobnak mondatik ezután a te neved, *hanem Izráelnek*; mert küzdöttél Istennel és emberekkel és győztél.” Móz.I.32,26-28.

Ez az első alkalom, hogy az Izrael nevet használja a Biblia. A szövegkörnyezet jelzi, hogy ennek mély lelki jelentősége van. Kezdetben „Izrael” egy különleges név volt, amit Isten angyala csak egyetlen embernek, Jákobnak adott.

A Bibliában az emberek neveinek sokkal nagyobb jelentősége volt, mint manapság. Akkoriban a nevek gyakran az emberek jellemének a leírásai voltak. Jákob történetesen azt jelentette „Csaló” vagy „Becstelen”. Amikor Ézsau felfedezte Jákob csalását, azt mondta Izsáknak: „Nem méltán hívják-e őt Jákobnak?” Móz.I.27,36.

Ilyen módon a „Jákob” név az ő személyiségének és az ő bűnének a leírása volt.

Amikor az Angyal azt mondta: „Mi a te neved?” Ő már tudta a választ. De azt akarta, hogy Jákob mondja ki a saját nevét, ami egy alázatos bűnvallást és egy bűnétől való elfordulást jelképezett. Jákob átment a vizsgán, megbánta bűnét, és felismerte, hogy teljesen Isten kegyelmétől függ.

A válasz: „Nem Jákobnak mondatik ezután a te neved, *hanem Izráelnek*” kijelentette, hogy Isten egy új személyiséget, egy új jellemet adott neki. Az „Izrael” szó szoros értelemben azt jelenti: „Isten hercege”. Így tehát az „Izrael” név egy lelki név volt, Jákob győzelmét szimbolizálta a múltban elkövetett csalás bűne felett. Más szóval a férfi „Jákob” most már egy lelki „Izrael”. Ahogy nemsokára látni fogjuk, ez a lelki Izraelre vonatkozó igazság kirobbanó jelentőségre tesz majd szert a mi tanulmányainkban Izraelt és a Bibliai próféciákat illetően.

Izraelnek 12 fia volt „akik Egyiptomba menének” Móz.II.1,1-5. Az egyik fiú, József több álmot látott (Móz.I.37), és ehhez a ponthoz később még vissza fogunk térni.

Izrael fiai megsokasodtak Egyiptomban, és szolgaságba kényszerítették őket egészen Mózes idejéig. Akkor Isten mondta Mózesnek: „Ezt mondd azért a Fáraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izrael... Bocsásd el az én fiamat”. Móz.II.4,22-23. Itt van egy fontos fejlemény a bibliai gondolatban. Az „Izrael” név már ki van bővítve. A továbbiakban már nemcsak Jákobra, hanem az ő leszármazottaira is vonatkozik. A nemzet hívatik itt már „Izraelnek”. Így tehát az „Izrael” név először egy győztes férfira vonatkozik, azután egy népre. Ez volt Isten óhaja, hogy Izraelnek ez az új népe ugyancsak legyen olyan győzedelmes, mint Jákob volt, az Istenben való hit által. Isten Izraelnek ezt az új népét „elsőszülött fiamnak” hívja. Emlékezzünk erre. Ez később nagy jelentőséggel fog bírni a mi tanulmányainkban.

A következő alábbi bekezdés kis utalásokat tartalmaz Izrael népéről, amik száraznak tűnhetnek első olvasásra. De csodálatos dolgok történhetnek meg, amikor megöntözünk egy száraz magot. Azok a kis magvak hamarosan kicsíráznak és

növekednek, jelentőségteljes fákká tornyosulnak, amikor az Újtestamentumhoz fordulunk. Szenteljünk nekik különös figyelmet.

Izraelt „szőlő”-nek nevezi, amit Isten hozott ki „Egyiptomból”. Zsolt.80,9. Isten mondja „De te Izrael, én szolgám... Ábrahám magva” És.41,8. Isten szintén kijelenti És.45,4-ben „elválasztott Izraelemért”. Isten újra kijelenti Ézsaiáson keresztül:

„Ímé az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit a szívem kedvel, lelkemet adtam őbelé, törvényt beszél a népeknek. Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg. És.42,1-3.

Mindezek a szavak eredetileg Izrael népére voltak alkalmazva. Ne feledjük ezt. Időszámításunk előtt körülbelül 800-ban, az Úr mondja Hóseás prófétán keresztül „Mikor még gyermek volt Izrael, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.” Hós.11,1.

Erre az időre már Izrael népe, akit Isten szeretett, kudarcot vallott abban, hogy saját neve spirituális jelentésének megfelelő életet éljen. Nem élt győzedelmesen, mint Isten hercege. Isten szomorúan jelentette ki: „Baáloknak áldoztak és a bálványoknak füstöltek.” Hós.11,2. Istennek még van egy különleges terve. „Mikor még gyermek volt Izrael, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat”, valójában olyan, mint egy időzített bomba. Ennek a könyvnek a 2. fejezetében, ez a sor hatalmas jelentőséggel fog felrobbanni, ahogy az Újtestamentumhoz fordulunk.

2.fejezet: Egy új pillantás Jézus Krisztusra

Ebben a fejezetben hozzálátunk annak a gombnak a megnyomásához, ami meg fogja semmisíteni az „Izrael Tévedés”-t.

Körülbelül 800 év telt el Hóseás próféta ideje óta. Végül a menny prófétai órája tizenkettőt ütött. Akkor „Jézus megszületik vala a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében.” Mt.2,1. Mivel Heródes király fenyegetve érezte a trónját az újonnan született lehetséges vetélytárs miatt, elküldte katonáit, akik által „megöletett minden gyermeket Betlehemben”. Mt.2,16. De Isten előre figyelmeztette Józsefet a gyilkosság miatt.

Rembrandt: József álma

„Ímé, megjelenék az Úrnak angyala Józsefnek

látogass el a www.denesotto.hu weboldadra.

álomban, és monda: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom néked.” Mt.2,13. vers. Így a család felkerekedett és „Egyiptomba távoztak”. 14. vers.

A következő mondat a Mt.2,14 után olyan, mint egy atombomba ezekben a prófétai célzásokban. A Szentlélek inspirációja alatt írta Máté, hogy József, Mária és Jézus Egyiptomban maradt,

„egész a Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.” Mt.2,15. vers.

Felismerjük, amit éppen most olvastunk? Máté idézi Hós.11,1 versét, ami ebben a történelmi összefüggésben Izrael népére való hivatkozás, aki Egyiptomból lett kihívva Mózes idejében. De itt az Evangélium írója felveszi ezt a szöveget és aztán kijelenti, hogy „beteljesedett” Jézus Krisztusban! Itt kezd Máté egy olyan elvre hivatkozni, amit kifejt a könyvében. Pál apostol szintén ugyanezt az elvet tanítja, ahogy hamarosan meg fogjuk látni.

Emlékezzünk, hogy amikor első alkalommal van használva az „Izrael” név a Bibliában, az egy lelki név, ami egy férfinak van adva, akinek Jákob volt a neve (Móz.I.32,28). Erre a névre volt szükség Jákob lelki győzelméhez. A jelentése: „Isten hercege”. Ennek ellenére mégis az Újtestamentum kezdetén ugyanezt a nevet kezdik alkalmazni egy Emberre, a Győzedelmes Egyetlenre, Jézus Krisztusra: *Isten Hercege*. Csodálatos párhuzamok vannak Izrael története és Jézus Krisztus története között. A héber történelemben egy József nevű fiatalember, aki álmokat látott, Egyiptomba ment. Az Újtestamentumban találunk egy másik József nevű embert, aki álmokat látott és aztán Egyiptomba ment. Amikor Isten kihívta Izraelt Egyiptomból, úgy nevezte azt a nemzetet „fiam”. Móz.II.4,22. Amikor Jézus kijött Egyiptomból Isten azt mondta: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat”. Amikor Izrael népe elhagyta Egyiptomot, az emberek átmentek a Vörös-tengeren. Ők „megkeresztelkedtek... a tengerben”. Kor.I.10,2. Máté evangéliumában azt olvassuk, hogy Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban, „hogy betöltsön minden igazságot”. Mt.3,15. vers. Ezután Isten Jézust „szerelmes fiam”-nak nevezte. 17. vers.

Amikor az izraeliták átmentek a Vörös-tengeren, 40 évet töltöttek a pusztában.

Rögtön azután hogy Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban, **„vitették a Lélektől a pusztába”** 40 napra. (Mt.4,1-2.) A 40 nap végén, Jézus visszautasította az ördög kísértését három alkalommal idézve a Szentírást. Mindegyik Mózes ötödik könyvéből való, abból a könyvből, amit Isten a 40 év pusztai vándorlás után adott Izraelnek. Mit jelent mindez? Ez azt jelenti, hogy Máté könyvében Jézus megismételte Izrael történetét pontról pontra, és győzött ott, ahol ők kudarcot vallottak. Ő lett az új

Izrael, Isten Hercege, a győzedelmes egyetlen Ember, aki legyőzte az összes bűnt. Miután sok embert meggyógyított, Jézus „megfenyegette őket, hogy őt ismertté ne tegyék”: Ezzel talán betöltötte azt, amit Ézsaiás próféta mondott:

„Íme az én szolgám, akit választottam; az én szerelmesem, akiben az én lelkem kedvét lelé; lelkemet adom őbelé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. Nem verseng és nem kiált; az utcákon senki nem hallja szavát, A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem diadalomra viszi az ítéletet.” Mt.12,16-20.

Itt Máté ugyanazt a dolgot teszi, amit tett Hós.11,1 esetében. Idézi És.42,1-3 verseit, amik az eredeti szövegösszefüggésben Isten „szolgájára” vonatkoznak, ami „Izrael... az én szolgám”. És.41,8. Még egyszer, a Szentlélek befolyása alatt, az Újtestamentum első könyvének írója kijelenti, hogy És.42,1-3 verseit „betöltötte Isten szolgája”, Jézus Krisztus!

Mi a helyzet azokkal a további látszólag száraz kis frázisokkal, amik Izrael népére vonatkoznak? Itt az ideje, hogy őket is megöntözzük. Olyan hatalmas fává növekednek, ami eléri a mennyet. A Zsolt.80,9 verse Izraelt „szőlő”-nek nevezi. Jézus Krisztus azonban kijelenti, hogy „Én vagyok az igazi szőlőtő”. Jn.15,1. Isten úgy hivatkozik Izrael népére, mint „elsőszülött fiam”. Móz.II.4,22. Még Pál apostol is később úgy nevezi Jézus Krisztust, mint aki „minden teremtménynek előtte született”. Kol.1,15. Ézsaiás próféta úgy nevezi Izraelt, hogy „Ábrahám magva”. És.41,8. Pál pedig azt írja:

„Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak, és az ő utódának. Nem így mondja az Írás: „és az ő utódainak”, mintha sokakról szólna, hanem csak egyről: „és a te utódodnak”, aki a Krisztus. Gal.3,16.

Ez az utolsó szöveg a legvilágosabb és a legnagyobb erejű mind közül! Az Ótestamentumban Isten határozottan nevezi úgy, hogy „Izrael... Ábrahám magva”. És.41,8. Még Pál is azt írta, hogy Ábrahám magva nem „sokra” vonatkozik, hanem „egyre...aki a Krisztus”. Ilyen módon felfedezhetjük, hogy az Újtestamentumban, ami eredetileg Izrael népére volt alkalmazva, az most Jézus Krisztusra van alkalmazva. A Messiás most a „mag”. Ezért Jézus Krisztus az Izrael!

De még van több is. Mózes első és második könyvében az „Izrael” név nemcsak egy győztes férfira, Jákobra vonatkozik, hanem az ő leszármazottaira is, akik most Izrael lettek. Ugyanez az elv van kinyilvánítva az Újtestamentumban. Közvetlen azután a kijelentés után, hogy Jézus a „mag”, Pál azt mondja a pogányból lett hívőknek: Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok”. Gal.3,29. Így az Újtestamentumban Izrael név nemcsak egy győzedelmes Emberre van alkalmazva, hanem azokra is, akik Krisztusban vannak. A Jézusban hívők a „mag” részei lettek.

Más szavakkal, az igaz keresztények most már Isten lelki Izraelét alkotják. Isten szövetséget kötött Izrael tizenkét törzsével a Sínai-hegy lábánál. Állatáldozatok lettek felajánlva. Aztán „Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött tiveletek”. Móz.II.24,8. Jézus Krisztus, szolgálatának végén, új szövetséget kötött a tizenkét apostollal Sion hegyén a felső szobában. Mielőtt feláldozta volna magát, mint Nagy Áldozatot, a mi Istenünk kijelentette:

„Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára”. Mt.26,28.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus, az Igazi Mag, egy új szövetséget kötött egy új Izraellel! Ezek az alapvető Újtestamentumi tények hamarosan nagy jelentőséget kapnak, amikor megvizsgáljuk majd, hogy a Jelenések könyve *valójában mit tanít* Izraelről, a templomról, a nagy Babilonról és Armageddonról.

3.fejezet: A két Izrael sokkoló elmélete

Ütötték már olyan erősen fejbe, hogy kettős látása lett? Nos, abból, amit tanulmányoztam, a keresztény világnak szüksége van arra, hogy alaposan fejbe üssék az Újszövetség igazságaival! Akkor több keresztény kezdene kettőt látni Izrael tárgyára vonatkozóan. Az Újszövetségnek megfelelően, már most két Izrael létezik! Mi a biztosíték? Pál írta: „Mert nem mindnyájan izraeliták, akik Izraeltől valók”. Rm.9,6. Ebben a fejezetben felfedezzük, hogy van egy Izrael „test szerint” (Rm.9,3), és van egy „Istennek Izraele” (Gal.6,16), ami olyan zsidókból és olyan pogányokból tevődik össze, akiknek személyes hitük van Jézus Krisztusban.

Pál írta: „Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdonított neki igazságot. Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai”. Gal.3,6-7. Pál érvelése az, hogy Ábrahámnak volt hite, ezért azok, akik hisznek, az ő gyermekei. Úgy hívhatjuk ezt a koncepciót, hogy „hitbeli leszármazás”. Ez az igazság olyan, mint egy kulcs, ami kinyithatja a zárat a fejünkben. Ha egyszer a zár már nyitva van, akkor megérthetjük a kétfajta Izrael sokkoló elméletét.

Keresztelő János megértette és merészen prédikálta a „hitbeli leszármazás” igazságát.

„Azokban a napokban pedig eljőve Keresztelő János, aki prédikál vala a pusztában.”

„Mikor pedig látta, hogy a farizeusok és sadduceusok közül sokan mennek őhozzá, hogy megkeresztelkedjenek, azt mondta nekik:..” „És ne gondoljátok, hogy így

szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik.” Mt.3,1.7.9.10.

Azok a farizeusok és sadduceusok Izrael részei voltak test szerint. Ugyan nem volt nekik olyan hitük, mint Ábrahámnak volt, mégis azt gondolták, hogy az ő gyermekei. Keresztelő János eloszlatta ezt a tévedést. Rájuk mennydörögte: „Ne gondoljátok!” János aztán a „fejszét” a fák gyökerére vetette azt mondván, hogy azok az emberek, akik nem teremnek „jó gyümölcsöt” a hiten keresztül, ahogyan Ábrahám tette, azok „kivágattatnak, és a tűzre vettetnek”. 10. vers. Így tehát a természetes leszármazás önmagában, nem elegendő. Hit nélkül, és Istennel való lelki kapcsolat nélkül azok az emberek el lesznek ítélve.

Jézus Krisztus ugyanezt az igazságot tanította. Egyszer a zsidók egy bizonyos csoportja azt mondta neki:

„A mi atyánk Ábrahám. Monda nekik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek.” Jn.8,39.

Ábrahám gyermekeinek vallották magukat, de nem volt hitük. Jézus azt mondván nekik: „Ha Ábrahám gyermekei volnátok” tagadta az állításukat, és így folytatta:

„Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem néktek.... Ábrahám ezt nem cselekedte. Ti a ti atyáitok dolgát cselekszitek”. Jn.8,40-41.

Ők így válaszoltak: „Egy atyánk van, az Isten.”. Ezután

„Monda azért nekik Jézus: Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem”; „Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.” „Aki Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók”. Jn.8,39. 41.1. 42,44. 47.

Micsoda elemi szöveg! Itt Jézus Krisztus maga mondja azokat a szavakat, amivel romba dönti azon prófétai teóriák nagy részét, amik manapság még tartják magukat a protestáns világban. Jézus olyan emberekhez beszélt, akik Izraeliták voltak, Ábrahám gyermekei. De ők csak test szerint voltak Izraeliták! Jézus azt mondja, hogy ők igazából egyáltalán nem voltak Ábrahám gyermekei. Azért, mert nem volt hitük és

hazugságokat követtek, az ő leszármazói vonaluk egészen Sátánig, a hazugság atyjáig ment vissza! Hamarosan elkülönítjük Isten igazságát Sátán hazugságaitól, amikor megnézzük, hogy mit tanít valójában a Jelenések könyve Izraelről, a 144 000-ről, Babilonról és Armageddonról.

Jézus Krisztus szintén ugyanezt a koncepciót tanítja a „hitbeli leszármazásról” János evangéliumának első fejezetében. Egy lelki beállítottságú zsidó, Nátánael megkérdezte, hogy vajon a Názáreti Jézus valóban a Messiás-e. Lepihenve egyik kedvenc helyén, a fügefa alatt erről imádkozott. Hamarosan egy barátja bemutatta neki a Megváltót. Amikor „Látá Jézus Nátánaelt őhozzá menni és monda őfelőle: Ímé egy igazán Izraelita, akiben hamisság nincsen.” Jn.1,48.

Nátánaelnek a természetes leszármazási vonala visszament egészen Ábrahámig. De neki még több is volt ennél. A lelki életében győzelmet aratott az alattomoságon, ami a csalást, megtévesztést jelenti. Amikor Jézus felismerte Nátánael lelki leszármazását Ábrahámtól és Jákobtól, az „igazán Izraelita” megnevezéssel illette. Mivelhogy a férfi Jákób lelki Izraelé változott, ugyanígy a férfi Nátánael is igazán Izraelita volt. Része volt Isten igazi lelki Izraelének.

Éppen ahogy kétfajta Izrael létezik, ugyanúgy kétfajta zsidóság is létezik. Vannak a test szerinti zsidók, és vannak a lélek szerinti zsidók. Pál apostol írta figyelmeztető szavaival bizonyos zsidóknak, akik megszegték a Tízparancsolatot:

„Ímé te zsidónak neveztetel, és a törvényre támaszkodol, és Istennel dicsekedel.”
Rm.2,17.

„Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-e néki?” „Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az, sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőképpen van: Hanem az a zsidó, aki belsőképpen az; és a szívnek lélekben, nem betű szerinti való körülmetélése az igazi körülmetélkedés; amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.” Rm.2,25.26.28.29.

Megértettük? Valaki, akit „zsidónak hívnak”, mert Ábrahám fizikai leszármazottja, de „aki megszegi a törvényt”, „nem zsidó”. Az ő „körülmetékedése körülmetéletlenséggé lesz”. És egy hívő pogány, aki hűségesen megtartja a „törvény igazságát”, az ő „körülmetéletlensége körülmetélkedésül tulajdoníttatik néki”. Így Istenhez tartozik, és zsidó. Keresztelő János, Jézus Krisztus tanításai, és Pál, mind egyetértenek abban, hogy a természetes leszármazás nem elég. Akár „igazán Izraelita” valaki, akár nem, ez a személy hitétől, és lelki beállítottságától függ. Pál összegezte:

„Mert mi vagyunk a körülmetélkedés, akik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk”. Fil.3,3.

Akárki manapság egy lehet ezek közül a „zsidók” közül, még akkor is, ha Adolf Hitler volt az ő apja!

Ezek az elvek a „hitbeli leszármazásról”, vagyis hogy zsidók számítanak pogánynak, és pogányok számítanak zsidónak, elvezetnek bennünket az egyik legnagyobb eseményhez, amivel ma a protestáns világ szembenéz. **Ez pedig a prófétai értelmezés magja.** Ebben mi két lehetőséggel állunk szemben. Az egyik az igazság, a másik pedig hazugság. Az egyik a mennybe vezet, a másik pedig esetlegesen a pokolba.

A nagy kérdés az, hogy „*Mi a helyzet Istennek azokkal az ígéreteivel, amiket az Ószövetségben tett Izraelnek?*” Ha mi arra a következtetésre jutunk, hogy azok az ígéretek be lettek teljesítve a test szerinti Izraelen, akkor arra a következtetésre kell jutnunk, hogy Jeruzsálem és a modern zsidó nemzet fog végül is az Armageddoni csata középpontjává válni.

De ha arra a következtetésre jutunk, hogy *azok az ígéretek törvényesen betölthetők Isten Izraelén lélekben*, akkor nekünk újra át kell tanulmányoznunk a Jelenések könyvét, hogy felfedezzük, **hogyan alkalmazhatók a végidei prófécia a keresztenyekre.**

Pál foglalkozik ezzel a nagy horderejű eseménnyel a Rm.9,2-8 verseiben. Az apostol szavai gondos odafigyelést kívánnak. „Szüntelen szomorúsággal” a szívében, Pál írta az ő zsidó „rokonairól test szerint: Akik izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az isteni tisztelet *és az ígéretek*;” Rm.9,2-4 versek (Kiemelés a szerzőtől). Isten ígéreteket tett Izraelnek az Ószövetségben. Mégis, mi van, ha néhány zsidó nem hisz Őbenne? Be tudja tölteni Isten az Ő ígéreteit a test szerinti hitetlen Izraelen? Ha nem, akkor Isten szavai megghiúsulnak?

Pál válasza ezekre a fontos kérdésekre világos. „Nem lehet pedig, hogy megghiúsult legyen az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izraeliták azok, akik Izraeltől valók.” Rm.9,6. vers. Vegyük észre, hogy a „két Izrael” elve Pál biztosítéka arra nézve, hogy Isten szavai nem fognak megghiúsulni! Nézzük figyelmesen: „Nem mindnyájan izraeliták azok (Isten Izraele), akik Izraeltől valók (a zsidó nemzetből)”. Így tehát egy zsidó lehet a zsidó nép tagja, de ez még nem azt jelenti, hogy Isten Izraelének része. Nos, itt a legnagyobb horderejű kérdés. *Melyik Izraelen fogja Isten betölteni az ígéreteit?*

Pál folytatja: „Sem nem mindnyájan fiak, akik az Ábrahám magvából valók; hanem: Izsákban neveztetik néked a te magod”. Rm.9,7. vers. Mivel nem mindenki fizikailag Ábrahám leszármazottja, akik automatikusan Isten gyermekei, ezért Isten ígéretei

azokéi, akik „Izsákban” vannak. Ábrahámnak két fia volt. Az első volt Ismael, aki test szerint született. A második volt Izsák, aki akkor született, amikor Ábrahám hitt Isten ígéretében. (Móz.I.16,1-3. 15. 21,1-3. Rm.4,18-21). A Gal.4,22-31 versekben Pál feltárja, hogy Ismael jelképezi a hitetlen zsidókat, míg Izsák jelképezi mind a zsidókat, mind pogányokat, akiknek van hitük! „Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint, ígéretnek gyermekei vagyunk.” Gal.4,28. Az ígéret gyermekei azok, akik „elnyerték a Lélek ígéretét hit által.” Gal.3,14. Ezért, Izrael az, aki „Izsákban” van, Isten Izraele lélekben! Pál kikövetkezteti, hogy „Azaz, nem a testnek fiai az Isten fiai; hanem az ígéret fiait *tekinti* magul.” Rm.9,8. (Kiemelés a szerzőtől.) Itt van egy összegzés Pál érveléséről:

- 1.Az Ószövetségben Isten ígéreteket tett „Ábrahám magvának”.
- 2.Ez a „mag” folytatódott „Izsákban”.
- 3.Izsák hitből született.
- 4.Izsák jelképezi azokat, akiknek van hite.
- 5.Mindenki, akinek van hite – zsidók és pogányok – „magnak van tekintve”.
- 6.Ez a mag Isten Izraele.
- 7.Isten be fogja teljesíteni az ígéreteit *ezen az Izraelen*, és
- 8.Ezért „Isten beszéde” Izraelhez nem marad

„meghiúsult”, még akkor sem, ha némely természet szerint zsidó nem hisz benne!

Így megkaptuk a választ arra a jelenségre, ami olyan sokat számít a prófétai magyarázatban. A Biblia világos. Isten be fogja teljesíteni az ígéreteit azokon, akik „Izsákban” vannak, vagyis az Isten Izraelén, lélek szerint. Azok, akik csak „a testnek fiai, *azok nem az Isten fiai*, hanem az ígéret fiait *tekinti* magul”. Rm.8,9. (Kiemelés a szerzőtől.) Nem várhatjuk Istentől, hogy beteljesítse ígéreteit egy test szerinti, hitetlen Izraelen, ha csak azok a származásuk révén izraeliták nem azt választják, hogy hisznek Jézus Krisztusban. Még egy fontos részt fogunk megvizsgálni, mielőtt lezárjuk ezt a fejezetet. Mi van Pálnak azzal a kérdésével, hogy „Avagy elvetette-e Isten az ő népét?” Rm.11,1. Ezt a verset széles e világon idézik annak bizonyítására, hogy Isten nem vetette le a test szerinti Izraelt. De figyeljük meg Pál válaszát: „Távol legyen: mert én is izraelita vagyok, az Ábrahám magvából”. Figyeljük meg, hogy Pál magát használja példának, hogy bebizonyítsa, hogy Isten „nem vetette el az ő népét”. Kik az „ő népe”? A következő három versben Pál hivatkozik Izrael ősi hitehagyására Illés idejében. Isten azt mondta Illésnek: „Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.” Rm.11,4. vers. Illés idejében szintén két Izrael

volt. Egyik követte Baált, amíg a másik Istent követte. Akkor Pál ezt az alkalmazást teszi: „Ekképpen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint”. Rm.11,5. vers. Éppen úgy, mint Illés idejében, volt Izraelnek egy hűséges maradéka, és még Pál idejében is volt a hívő zsidóknak egy hűséges maradéka, akik mint ő maga, kegyelemből menekültek meg. Ezek Isten emberei. Ez a *lelki Izrael hűséges maradéka*, akiket Isten természetesen nem vet el. Hamarosan látni fogjuk, hogy ez a pontos esemény van előadva a Jelenések könyvében. Ahogy Illés idejében, mi is éppen egy hatalmas hitehagyás kellős közepén vagyunk. De Istennek ma is megvan a „hétezer embere”, akik „nem hajtottak térdet a Baálnak”. Ezek az Ő hűséges maradéka, Isten Izraele lélekben. Mint Illés, ők is ott lesznek Jézus Krisztus oldalán és az az igazság, hogy Armageddonnál is.

4.fejezet: „Választás” és a Választott Nemzet

A Sínai-hegy tetejéről a Mindenható azt mondta Mózesnek:

„Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izrael fiainak. Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sas szárnyakon, és magamhoz bocsátottalak titeket. Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyém az egész föld. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.” Móz.II.19,3-6.

Figyeljük meg a szavakat: „ha” és „akkor”. Isten azt mondta, „ha” Izrael engedelmeskedik, „akkor” ők lesznek Isten különleges kincse. Ez a kicsi szó „ha” egy pompás kimenetelt von maga után. Azt az ígét *feltételekkel* kell megtenni. Isten szerette Izraelt. Elkülönítette őket magának engedelmességgel az ő részükről. Kihozta őket Egyiptomból, sas szárnyakon hordozta őket, magához vonta őket. Mégis, a népszerű vélemény ellenére, Isten használta a „ha” szócskát, hogy világossá tegye, hogy az Ő folyamatos szívessége az izraeliták felé az izraelitáknak az Ő jóságára adott választától függ, attól a választásuktól, hogy engedelmeskedni fognak. Más szavakkal, a kiválasztott nép tagjainak engedelmeskedniük kell, különben a következmények katasztrofálisak lehetnek! Negyven évvel később, Izrael belépett az Ígért Földjére és ott maradtak mintegy 800 éven keresztül. Ez alatt az időszak alatt sokan válaszoltak Isten szeretetére azzal, hogy engedelmeskedtek az Ő hangjának. De a többség letért az igazság útjáról. Újra és újra, Isten gyakorolta az ő kegyelmét azzal, hogy prófétákat hívott el, és kérlelte Izraelt, hogy térjen vissza a szövetséghez. Ennek ellenére a hitehagyás folytatódott és mélyült. Végül évszázadok figyelmeztetése után a katasztrófa

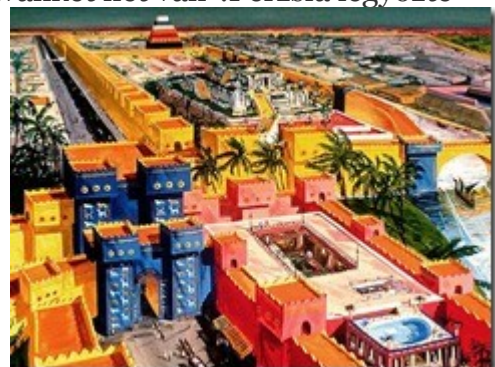

bekövetkezett. Időszámításunk előtt 722-ben az északi törzseket a kegyetlen asszírok elhurcolták. Időszámításunk előtt 586-ban Júdat Babilonba vitték. Ez volt a rossz döntések eredménye. Időszámításunk előtt 586-ban a babiloni hadsereg lerombolta Jeruzsálemet és felégette a templomot. A zsidókat elvitték a földjükről, és fogságba hurcolták. Mégis, Isten kegyelméből ez a száműzetés nem maradt végleges. Jeremiás próféta kijelentette, hogy „hetven esztendőnek kell eltelnie Jeruzsálem omladékain”. Dn.9,2. Jer.29,10. Hetven év múltán a zsidók elhagyták Babilont, és visszatértek a földjükre, újjáépítették a templomukat és a városukat. Isten elhatározta, hogy ad választott népének egy másik esélyt, hogy válaszoljon az ő szeretetére. Egyszerű kifejezéssel Isten az mondta: „Próbálkozzunk újra!” Ez a „második esély”, ami Izrael népének adatott, ki van jelentve a „hetven hétről szóló” próféciaiban. A babiloni fogság végéhez közel Gábiel angyal azt mondta Dánielnek:

„Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon a gonoszságnak és bepecsételtessék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenettessék a Szentek szente.” Dn.9,24.

Ez a 70-hetes periódus lett kijelölve Dániel népének, az izraeli nemzetnek. Ez alatt az időszak alatt a választott népnek újabb lehetősége van összhangba kerülni Istennel. Ennek az időszaknak a végén valami nagy dolog fog történni. A Messiás fog eljönni, hogy „elhozassék az örök igazság”. Amint látni fogjuk a 6. fejezetben, Izrael végzete, mint nemzet erre az időre van meghatározva, mégpedig az ő választása szerint, hogy elfogadja vagy visszautasítja a Messiást. A matematika sohasem volt a kedvenc tantárgyam az iskolában. Mégis, forduljunk a matematikához annak érdekében, hogy megértsük ezt a különleges próféciát. 70 hét = 490 nap Isten azt mondta Ezékielnek, aki Dániel kortársa volt, „egy-egy napot egy-egy esztendőért számítottam néked”. Ez.4,6 A 70-hetes prófécia muszáj, hogy ilyen „egy napot egy esztendőért” prófécia legyen, mert ez évszázadokat jelentene a Messiás eljöveteleig. Ezért 490 nap egyenlő 490 évvel. Mikor kezdődött? Gábiel megmondja nekünk a következő versben: „Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újjáépítettése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van”. Perzsia legyőzte Babilont Időszámításunk előtt 538-ban. Akkor Círusz király kiadott egy rendeletet a zsidóknak, hogy térjenek vissza a földjükre és építsék újra a templomukat. (Ezsdr.1,1-3). Később Dárius király kiadott egy másik rendeletet, ami a templom befejezéséhez vezetett (Ezsdr.6,1.8). Még később Artaxerxesz király Nehémiásnak engedélyt adott,

hogy újraépítsék a falakat a város körül. (Neh.1,3; 2,1-9). Mégis a „Jeruzsálem újraépíttetése felől való szózat”, ami előre volt jelezve, nem valósult meg addig, amíg a perzsa Artaxerxesz király ki nem adott egy hosszú rendeletet, és nem adott hivatalosan is jogosultságot Ezsdrásnak, hogy „rendeljen ítéelőket és bírákat” Jeruzsálem fölé és hogy „tegyenek törvényt” mindazokon, akik visszautasítják Isten törvényének követését és a királyt (Ezsdr.7,21. 25. 26). Ez volt az egyetlen olyan rendelet, amely teljesen visszaállította a polgári hatóságokat Jeruzsálemben és a zsidó államban. Ez a rendelet „Artaxerxesz hetedik évében” lett kiadva. Ezsdr.7,7. A dátum Időszámításunk előtt 457 volt, amint a Biblia kijelenti Ezsdrás könyvének 7. fejezetében. Gábiel mondta: „A Jeruzsálem újraépíttetése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét (49 év) és hatvankét hét (434 év) van.” Dn.9,25. $49 \text{ év} + 434 \text{ év} = 483 \text{ év}$ Időszámításunk előtt 457-től számítva 483 év múlva eljutunk időszámításunk szerint 27-hez, a Messiás-fejedelem idejéhez. Az a szó, hogy „Messiás” azt jelenti „Felkent”. Időszámításunk szerint 27-ben, ami pontosan az a különleges év volt, amikor Jézus Krisztus „fel lett kenve” a Szentlélek által a keresztségekor. (Mt.3,16. 17; Csel.10,38). Akkor Jézus azt mondta: „*Betölt az idő, ... térjete meg és higgyetek az evangéliumban*”. Mk.1,15. (Kiemelés a szerzőtől.) Jézus tudta, hogy ő töltötte be Dániel könyve 9. fejezetének prófeciáját! A Dn.9,24 versében Gábiel által megemlített teljes időszak „hetven hét” vagy 490 év volt. Gábiel akkor feldarabolta ezt a teljes időszakot három kisebb periódusra – 7 hét (25. vers), 62 hét (25. vers) és 1 hét (27. vers). $7 \text{ hét} + 62 \text{ hét} + 1 \text{ hét} = 70 \text{ hét}$ Láttuk, hogy a 7 hét plusz 62 hét elvezet bennünket időszámításunk szerint 27-hez, Krisztus Messiásként való felkenetéséhez. Ez visszahagy egy végső hetet a prófeciából. Gábiel azt mondta: „És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget”. Dn.9,27. Egy hét egyenlő hét nappal, ami 7 évet jelent. Ez a híres 7-éves periódust gyakran nevezik „Dániel 70. hetének”. A következő fejezetben a figyelmünket erre a vitatott 70. hétre fogjuk összpontosítani.

5.fejezet: A Dániel 70. hét prófeciájának káprázata

1945-ben, hónapokon át tartó gyötrelmes mérlegelés után, Harry Truman elnök végül is eldöntötte, hogy ledobhatja az atombombát Japánra. Ennek a döntésnek a végső célja az volt, hogy véget vessen a II. világháborúnak, és milliók életét megmentse. Így augusztus 6-án, a „Little Boy” (Kisfiú) nevű atombomba lehullott Hirosimára. Három nappal később, egy másik bombát, a „Fat Man” (Kövér Ember) elnevezésűt ledobták Nagasakira. Körülbelül 130,000 ember azonnal megsemmisült. Sokan vitatkoztak már arról, hogy helyes volt-e vagy sem ledobni ezeket a bombákat. De azoknak az elméjében, akik ezt a döntést meghozták, ez alapvetően jó volt Amerika számára. Kedves barátaim, az egész evangéliumi világnak végső soron az is jó lesz, hogy Isten igazság-bombája most lehullik arra a hatalmas prófétai tévedésre, amiben jelenleg

milliók hisznek. Itt az ideje, hogy a „Little Boy” nevű bomba lehulljon. A „Fat Man” nevű bombát pedig egy későbbi fejezetre tartogatjuk. A Biblia mondja: „egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak”. Dn.9,27. Hallott Ön valaha is a „nagy nyomorúság hét éves időszakáról”? Az egész ötlet a fenti mondat két szavában gyökerezik! Az van feltételezve, hogy az „egy hetes” időszak van alkalmazva a nagy nyomorúság utolsó hét éves periódusára az idők végezetén. Éppen most is, az egész Földbolygón, könyvekben, magazinokban, videóban, a rádióban, szemináriumokon, az Interneten és a Bibliai prófécia konferenciákon, a keresztények olyan eseményekről beszélnek, amikben szilárdan hisznek, és amik a megpróbáltatás utolsó hét éve alatt fognak megtörténni. Dn.9,27 közkedvelt magyarázatának megfelelően, az „ő” személyes névmás a jövőendő Antikrisztust jelenti, aki végül is szövetséget vagy békés megállapodást köt a zsidókkal a nyomorúság utolsó hét éve alatt. A megpróbáltatás „közepén” ez az Antikrisztus lesz az oka annak, hogy „véget vet... az áldozatnak”. Annak érdekében, hogy az áldozatoknak véget vessen, muszáj őket előbb újra elkezdeni. Emiatt, számtalan modern magyarázó egyetért abban, hogy, a harmadik zsidó templomot újra kell építeni a Templom Hegyen, Jeruzsálemben. Az *Endtime (Végidő)* című népszerű keresztény magazin így tükrözi vissza ezt az aktuális látásmódot:

„Három és fél évvel a szövetség (Antikrisztus általi) megerősítése utáni időre a zsidók Harmadik Templomának fel kell épülnie, és a véres áldozatnak és az ételáldozatnak már folyamatban kell lennie. Ezt onnan tudjuk, hogy Dn.9,27 kijelenti, hogy a hét év közepén az Antikrisztus véget fog vetni a véres áldozatnak és az ételáldozatnak.” ^{1 1}

A keresztény világ többsége most egy heves vita közepében van, ahonnan nem tud kikeveredni. A vita arról szól, hogy vajon Jézus vissza fog-e térni az Ő egyházához a hét év előtt (nyomorúság-előtti nézet), vagy csak a hét év közepén (nyomorúság-közi nézet), vagy csak a hét év végén (nyomorúság-utáni nézet). Mégis messze a

legnagyobb horderejű kérdés, amit úgy tűnik, csak kevesen tesznek fel, az kellene, hogy legyen: „Először is a végidő hétéves nagy nyomorúsága valójában a Dn.9,27 versének egy helyes magyarázata?” Történelmi szempontból, a protestáns teológusok egyáltalán nem alkalmazták a Dn.9,27 verset a nagy nyomorúság jövőbeli időszakára!

És nem alkalmazták az „ő” személyes névmást sem az Antikrisztusra. Annál inkább alkalmazták Jézus Krisztusra! Szenteljünk figyelmet annak, amit a világhírű Biblia-magyarázó, Matthew Henry mond a Dn.9,27 versről:

„Felajánlva magát egyszer és mindenkorra ő (Jézus) véget fog vetni minden Lévitai áldozatnak.” ² 2.

Egy másik híres Biblia-magyarázó, Adam Clarke mondja, hogy a

„hét éves időszak” alatt Jézus „megerősíti vagy jóváhagyja az új szövetséget az emberiséggel.” ³ 3

Végül egy másik nagyra becsült régi magyarázó szöveg kijelenti:

„Ő meg fogja erősíteni a szövetséget – Jézus. A szövetség megerősítésének Ő a felhatalmazottja.” ⁴ 4

A következő 10 pont logikailag biztosítja és meggyőző bizonyíték arra, hogy az „egy hét”, amiről a Dn.9,27 beszél, egyáltalán nem alkalmazható semmilyen jövőbeli hét-éves nyomorúság időszakára. Sokkal inkább ez a nagy prófétikus időszak már minden bizonnyal beteljesedett a múltban! 1. Dn.9,24-27 prófeciájának egésze lefedi a „70 hetes” periódust. Ez a periódus alkalmazva van egy teljes, egymást követő időblokkra. Ez a prófécia a perzsa időszakban kezdődött és a Messiás ideje alatt fog végződni. 2. A logika megkívánja, hogy a 70. hét közvetlenül a 69. hét után következzen. Ha ez nem így lenne, nem hívhatnánk 70. hétnek! 3. Nem logikus beszúrni egy 2000-éves szünetet a 69. és a 70. hét közé. Erre a legcsekélyebb utalás sincs magában a prófeciában. Nincs szünet az első 7 hét és a követő 62 hét között. Miért szúrnánk be egyet a 69. és 70. hét közé? 4. A Dn.9,27 semmit sem mond a nyomorúság hétéves időszakáról vagy bármilyen Antikrisztusról. 5. Ennek a prófeciának a középpontja a Messiás, nem az Antikrisztus. A modern magyarázók alkalmazták „a következő fejedeleme népét”, aki eljön, és „a várost és a szenthelyet elpusztítja” (26. vers) az Antikrisztusra. Ennek ellenére a szöveg nem ezt mondja. A múltban, ezt a mondatot a rómaiakra alkalmazták, akik Titus hadvezér alatt „lerombolták a várost és a szenthelyet” időszámításunk szerint 70-ben. ⁵ 5 6. „Megerősíti a szövetséget”. Jézus Krisztus jött, hogy „megerősítse az atyák ígéreteit.” Rm.15,8. Sehol sincs kijelentve a Bibliában, hogy az Antikrisztus szövetséget köt, vagy azt megerősíti bárkivel! Az a szó, hogy „szövetség”, mindig a Messiásra volt alkalmazva, sohasem az Antikrisztusra! 7. „Sokakkal megerősíti a szövetséget.” Jézus mondta: „Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik.” Mt.26,28. Jézus ugyanezeket a szavakat használta, mert tudta, hogy Ő fogja beteljesíteni a Dn.9,27 versét! 8. „De a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak.” A 70. hét időszámításunk szerint

27-től 34-ig tartott. Három és fél év szolgálat után, Jézus meghalt i.sz. 31-ben, a „hét felén”. Halálának pillanatában „a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada.”

Mt.37,51. Istennek ez a cselekedete jelezte, hogy az állatáldozatok véget értek. A Nagy Áldozat fel lett ajánlva! 9. „Útálatosságok szárnyán pusztít.” Jézus egyszerűen

alkalmazta ezt „a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott” (Mt.24,15) arra az időre, amikor úgy volt, hogy a követői kimenekültek Jeruzsálemből, a második templom pusztulása előtt i.sz. 70-ben. Jézus mondja a 12 tanítványának: „Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől (a római hadsereg Titus vezetésével)

körülvéve, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása.” Lk.21,20

(Kiemelés a szerzőtől.) A tanítványok „látták” azokat az eseményeket. Krisztus utolsó szavai a farizeusokhoz a második templomban ezek voltak: „Ímé, pusztán hagyaték néktek a ti házatok.” Mt.23,38. Így tehát Dániel próféciája Jeruzsálem közelgő pusztulásáról pontosan i.sz. 70-ben teljesedett be! Jézus tökéletesen értette ezt. 10.

Gábrriel azt mondta, hogy a 70-hetes prófécia külön a zsidó népre van alkalmazva (Dn.9,24). I.sz. 27-től 34-ig, a tanítványok csak „Izrael házának eltévelyedett juhaihoz” mentek. Mt.10,6. A 70. hét végén az i.sz. 34. évben, Istvánt megkövezte a zsidó Szanhedrin (Csel.7. fejezet). Akkor kezdték hirdetni az evangéliumot a pogányoknak. Az Apostolok Cselekedetei 9. fejezetében Saulból Pál lesz, „a pogányok apostola”. Rm.11,13. Aztán az Apostolok Cselekedetei 10. fejezetében, Isten adott Péternek egy látomást, kijelentve, hogy itt az ideje, hogy az evangéliumot prédikálják a pogányoknak (Csel.10,1-28). Olvassuk el még az Csel.13,46 verset is. A nagy horderejű bizonyíték mindent legyőz! Pontról pontra, a 70. hét eseményei már beteljesedtek a múltban! A következő nyolc szót találtuk Dn.9,27 versében:

„megerősíti...szövetség...sok...közepén...áldozat...véget vet...utálatosság... pusztít” mindegyike tökéletesen be lett teljesítve Jézus Krisztusban és a korai keresztény történelemben. Az egyetlen ok, amiért a zsidó nemzet, mint egység kudarcot vallott, hogy elfogadja a saját Messiását, azért volt, mert a vezetőik és tudósaik nem tudták helyesen értelmezni a 70. hét próféciát. Nem voltak képesek meglátni Jézus Krisztust, mint Messiást, aki meghalt a 70. hét közepén. Ugyanez a dolog történik meg ma is! Bámulatosan őszinte keresztény tudósok most is félremagyarázzák ugyanazt a próféciát. Az egész „nagy nyomorúság hét-éves időszaka” elmélet egy hatalmas illúzió. Úgy fog átkerülni a történelemben, mint a XX. század legnagyobb evangéliumi félremagyarázása! Hasonlíthatjuk egy nagy, kövér hőlégballonhoz. Belül nincs tartalom, csak levegő. Amint Dn.9,27

versét helyesen értjük, az igazság túje át fogja lyukasztani, és a ballon ki fog pukkadni. A tény az, hogy nincs olyan szöveg a Bibliában, ami tanítana bármilyen „nagy nyomorúság hét-éves időszakáról”. Ha keressük, úgy fogjuk végezni, mint Ponce de Leon, aki fáradhatatlanul kereste a fiatalság forrását, de sohasem találta meg. A jelen vita és a félelmetes zavar a nyomorúság-előtt, nyomorúság-közepén vagy a nyomorúság-után értelmezések miatt, valójában csak az ellenség ködösítése, hogy elrejtse a valódi jelenséget. Mi a valódi esemény? Ki fogjuk találni, amikor azt tanulmányozzuk, hogy mit tanít valójában a Jelenések könyve Izraelről, a templomról, a nagy Babilonról és Armageddonról.

6.fejezet: Az isteni elszakadás

„Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: „Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?” Jézus így válaszolt: „Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is..”
Mt.18,21.22. (Protestáns fordítás)

Jézus mindig nagyon körültekintően válogatta meg a szavait. Ez a Péternek adott válasza egy fontos leckét tartalmaz. „Hetvenszer hét” egyenlő 490, ami tökéletes hivatkozás Dániel 9. fejezetének 70 hetes prófeciájára! (Sajnos a Károli Gáspár féle fordítás nem így adja vissza az eredeti szöveget, mert nem hetvenszer hét szerepel benne, hanem csak hetvenhét. A fordító megjegyzése.) A Dn.9,24-27 versekben leírt 70-hetes prófeciája egy második alkalmat fejez ki a választott nép számára, hogy az Istenhez való hűségét bemutassa. Izrael első temploma le lett rombolva és az ő gyermekeit Babilonba hurcolták, mert visszautasította Istennek az ő prófétáin keresztül adott figyelmeztetéseit. Ennek ellenére az isteni szeretet és kegyelem, egy másik lehetőséget biztosított volna arra vonatkozóan, hogy újra összhangba kerüljenek Istennel. Izrael visszatért a földjére és felépítették a második templomot. Habár Izrael legalább „hétszer” vétkezett, Isten bocsánata a nemzet irányában kibővült „hetvenszer hét” alkalomra. Ennek az időszaknak a végéhez közel, Valaki el fog jönni, aki még a prófétáknál is nagyobb. Akkor Izraelnek, mint nemzetnek a végétét az fogja meghatározni, hogy hogyan válaszol Isten Fiának. Jézus Krisztus földi életének végéhez közel, Jeruzsálemet szemlélte, és

„Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől. Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”” Lk.19,41-44. (Protestáns fordítás)

Amikor Jézus Péternek arról beszélt, hogy meg kell bocsátani „hetvenszer hét” alkalommal is, Ő tudta, hogy a 70-hetes prófécia hamarosan véget ér. Ismerte a jelentőségét ennek a próféciának, ami Izraelnek, mint nemzetnek, Jeruzsálemnek és a második templomnak adatott. Máté evangéliumának 21-23. fejezete bemutatja Jézus Krisztus és az ő választott népének vezetői közötti utolsó, szomorú és nagy jelentőségű összeütközéseit. Most itt az ideje, hogy meglássuk ezeknek az összeütközéseknek az igazi jelentését. Az Ő keresztre feszítését megelőző héten,

„Azután bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította, és ezt mondta nekik: 'Meg van írva: Az én házamat imádság házának nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek.'” Mt.21,12.13.

Ekkor Jézus még úgy hívta a második templomot, hogy az „Én házam”. De egy változás fog bekövetkezni.

„Reggel pedig, amikor a városba visszajövet megéhezék. És meglátva egy fügefát az út mellett, odaméne hozzá, és nem találta azon semmit, hanem csak levelet; és monda annak: Gyümölcs terajta ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszáradta.” Mt.21,18. 19 versek.

Itt a fügefa a zsidó nép szimbóluma volt. A „hetvenszer hét” visszaszámlálás a végéhez közeledett.

„Azután bement a templomba, és miközben tanított, a főpapok a nép véneivel együtt odamentek hozzá, és azt kérdezték tőle: 'Milyen hatalommal teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat?'” Mt.21.23. vers. (Protestáns fordítás)

Az ő tervük az volt, hogy Jézust hamis Messiásnak kiáltsák ki, és halálra adják. Jézus egy példázatot mond ezeknek a vezetőknek, ami Izrael történelmének egészét körvonalazza egyetlen lendületben.

„Hallgassatok meg egy másik példázatot. Volt egy gazda (Isten), aki szőlőt (Izrael) ültetett, kerítéssel vette körül (Isten szeretete), borsajtót készített, és őrtornyot (templom) épített benne, azután bérbe adta munkásoknak (Izrael vezetői), és idegenbe távozott. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. A munkások megfogták szolgálait, és kit megvertek, kit megöltek, kit pedig megköveztek közülük. Aztán ismét küldött szolgálakat, többet, mint először (folyamatos kegyelem), de ugyanígy bántak azokkal is. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni. De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös: gyertek, öljük

meg, és azután mienk lesz az öröksége. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték (Az utolsó bűnük.). Mt.1,33-39. (Protestáns fordítás) (Kiemelés a szerzőtől.)

Akkor Jézus megkérdezte a vezetőket:

„Mikor azért megjő a szőlőnek ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal? Mondának néki: Mint gonoszokat gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik beadják majd néki a gyümölcsöt annak idejében.” Mt.21,40. 41. versek.

Felismerték, amiről beszéltek? Aligha. Ők maguk jelentették ki az ítéletet maguk felett. Gyilkosainak egyenesen a szemébe nézve, Jézus szomorúan jelentette ki az égető igazságot:

„Annakokáért mondom néktek, hogy elvételük tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.” Mt.21,43. vers.

A Mester maga mondta ki. Istennek országa hamarosan „elvételük” a test szerinti hitetlen Izraeltől, és más „nemzetnek” adatik. Miért? Az ő végső bűnük miatt, *amiért „a Fiút” keresztre feszítették.* (Mt.21,38. 39. versek). A következő példázatában, Jézus ugyanazt a történelmi sorrendet körvonalazza, de további részleteket ad Jeruzsálem lerombolásáról, és a pogányok elhívásáról.

„Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. Elküldte szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni. Ekkor más szolgákat küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, elkészítettem az ebédet, ökreim és hízott állataim levágva, és minden készen van: Jöjjetek a menyegzőre! De azok, mit sem törődve ezzel, elmentek: az egyik a földjére, a másik a kereskedésébe. A többiek pedig megragadták szolgálait, bántalmazták és megölték őket. Ekkor a király haragra gerjedt, elküldte seregeit, és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette. Mt.27,2-7. (Protestáns fordítás)

Ez meg is történt, amikor Jeruzsálemet és a második templomot a rómaiak i.sz. 70-ben lerombolták. Dániel próféciaja beteljesedett:

„A várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe.”

Dn.9,26. **Részlet TITUS diadalívéről (a hétágú gyertyatartó, mint hadizsákmány)**

Folytatva a példázatot, Jézus ezt mondta:

„Akkor azt monda az ő szolgálóinak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem valának méltók. Menjetek azért a keresztutakra, és akiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe.” Mt.22,8.9.

Így Krisztus bejelentette a pogányok elhívását a 70. hét végén. Máté 23. fejezete tartalmazza a Megváltó utolsó szavait könnyek közt és gyötrelemmel az ő választott népe miatt. Jézus az Izrael vezetőivel való nyilvános szóváltásának utolsó alkalma alatt, nyolcszor kiáltott fel: „Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok!”

Végezetül, megtört szívvel, a Végtelen Isten Fia kijelentette:

„Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsirkéit szárnya alá; és te nem akartad. Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok.” Mt.23,37. 38.

Ez alkalommal Isten nem mondja: „Próbálkozzunk újra!” Izrael azon döntésének, hogy keresztre feszíti Krisztust végleges következménye lett. Az eredmény egy perzselő elkülönülés – egy fájdalmas, isteni elválás volt.

„Akkor „kijővén Jézus a templomból, tovább méne; és hozzámenének a tanítványai, hogy mutogassák néki a templom épületeit. Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok-e mindezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, mely le nem romboltatik.” Mt.24,1.1. 2.

I.sz. 70-ben a második templomot a rómaiak lerombolták, és több mint egymillió zsidó elpusztult. Ilyen rettenetes következménye volt az Istentől való elszakadásnak.

Ma, a muszlim Sziklatemplom áll a Templomhegyen. Lesz majd ott egy harmadik templom? **Szikladóm a templomhegyen (Omar mecset)** Dn.9,24-27 verseivel és Jézus Krisztus tanításaival összhangban, a „hetvenszer hét” prófécia bemutatja a zsidó nemzet, mint nép nemzeti megbocsátásának határait. Mi történt a következőkben? Egy új nap jött. Itt volt az ideje a fal leomlásának.

7.fejezet: Amikor a fal leomlott

1989-ben a Berlini Fal leomlott. Mára nem maradt belőle semmi. Nincs többé fizikai

elválasztó Kelet- és Nyugat-Németország között. A kettőből egy lett. A Bibliával összhangban, pontosan ez az, amit Jézus Krisztus megvalósított a zsidókra és a pogányokra vonatkozóan. Amint meg van írva:

„Mert Ő a mi békességünk, aki eggyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat”. Ef.2,14.

Az Újszövetség igazsága gyakran teljesen különbözik attól, amit szemináriumokon tanítanak, és amit teológiai körökben megvitatnak. A zűrzavar egyik legnagyobb területe a zsidók és pogányok jelenségére vonatkozik. Sokaknak azt tanították, hogy Istennek két különböző terve van - egyik a zsidókra, és egy másik a pogányokra vonatkozóan. Isten terve a pogányokra vonatkozóan gyakran úgy van láttatva, mint ami éppen az „egyház korában” teljeseedik be. Ez a „két-terv” elmélete, amit világszerte tanítanak ma is. Mégis a nagy kérdés az, hogy „Tényleg ezt a népszerű két-terv elméletet tanítja az Újszövetség?” Először vissza kell lépünk egy kicsit. A „hetvenszer hét” végén a farizeusok problémái, a királyság átruházása, az isteni elszakadás, és a második templom lerombolása nem azt jelentette, hogy egész Izrael elutasította a Messiást! Nem tisztességes az sem, ha azt mondjuk, hogy „A zsidók ölték meg Krisztust.” Ez a gondolat borzasztóan és kegyetlenül telve van antiszemitizmussal már 2000 éve. Nem „a zsidók” voltak, akik megölték Krisztust. Az emberi természet volt, aki megtette. A te természeted és az enyém volt az. Jézus Krisztus az „egész világ bűneiért” halt meg. Jn.I.2,2. Sok zsidó elfogadta a Messiást. A 12 tanítvány mindegyike zsidó volt. A Szentlélek Pünkösd napján csak a zsidókra töltetett ki. 3000 zsidó keresztkedett meg akkor. (Csel.2,5. 22. 36. 41. 46). A korai egyház Jeruzsálemben zsidó egyház volt. Hamarosán „és a papok közül is sokan követék a hitet.” Csel.6,7. Lukács kivételével a teljes Újszövetséget zsidók írták. Azt a kérdést kell feltennünk: „A korai zsidó hívők csoportját Jeruzsálemben úgy kell hívunk, hogy „Izrael” vagy úgy, hogy „Egyház”? Teljesen nyilvánvaló, hogy mindkettő helyes! Ahogy a korai zsidó Egyház terjeszkedett az Apostolok Cselekedetei c. könyvben, ezek a kérdések merültek fel: „A mi Messiásunk csak miértünk van? Mi van a pogányokkal?” Miután a Szentlélek váratlanul a pogányokra is kitöltetett (Csel.10,44. 45), a szűklátókörűség és előítélet lassan kezdett szétfoszni. A hívőknek egy zsidó tanácsa gyűlt össze Jeruzsálemben, hogy megvitassa a „zsidók és pogányok” kérdését (Csel.15. fejezet). Végezetül a Szentlélek áttörte a ködöt, és kijelentette az apostoloknak, amit valójában Jézus Krisztus megvalósított. Egy új nap hajnala virradt fel. A fal leomlott. A kereszt rombolta le azt! Évekkel később Pál írta a hívő pogányoknak:

„Emlékezzetek tehát arra, hogy ti egykor pogányok voltatok, úgynevezett körülmetéletlenek a körülmetéltek szerint, akik viszont azért nevezik magukat így, mert testükön emberkéz által körül vannak metélve. Ti abban az időben Krisztus nélkül éltetek, Izrael közösségétől elkülönítve, és mint az ígélet szövetségein kívül álló idegenek, reménység nélkül és Isten nélkül éltetek a világban. Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor „távol” voltatok, „közel” kerültetek a Krisztus vére által. Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Megbékéltette mindkettőt egy testben az Istennel, miután a kereszttel megölte az ellenségeskedést önmagában,” Ef.2,11-16. (Protestáns fordítás)

Itt Pál tökéletesen világossá teszi a kérdést. A hívő „nem-zsidók” „egykor a testben pogányok” voltak... „Izrael társaságától idegenek”. De „most Jézus Krisztusban” zsidók és pogányok „eggyé” lettek. Ez az *igazság*. Így tehát jöjjünk ki a ködből! A fal leomlott a keresztnél! Pált elbűvölte ez a téma. Sokat írt erről.

„Ha elolvassátok, megérthetitek, hogy betekintettem Krisztus titkába, amelyről korábban nem tudtak az emberek úgy, ahogy most a Lélek a szent apostoloknak és prófétáknak kinyilatkoztatta. Eszerint Jézus Krisztusban a pogányok is társörökösök, tagjai az egy testnek, és részesei az ígéletnek, az evangélium révén.” Ef.3,4-6. (Új katolikus fordítás)

Itt Pál a zsidóknak és a pogányoknak ezt az egyesülését „egy testnek” nevezi, ez a „Krisztus titka”, ami „most” ki van jelentve a „Szentlélek által”. Ez a titok fontosabb, mint bármely más titokzatos mozifilm, amit a TV-ben láthatunk. Ismét csak Pál írta:

„Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban”. Gal.3,28.

Amint a lelkészek gyakran mondják a házasságkötési szertartás alatt: „Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassa!” Ez van most alkalmazva a zsidókra és a pogányokra Jézus Krisztusban! Az Újszövetség tanításának megfelelően, a hívő zsidók és hívő pogányok most már egyek. A kettő keveredése az „Ábrahám magja”. Gal.3,29. Ez most „Isten Izraele”. Gal.6,15. 16. Ez a „titok” van beteljesítve a kereszttel. Jézus Krisztus megtette. Amikor meghalt, lerontotta a falat. Most gondolkodjunk erről egy kicsit. A keresztényeknek újjá kellene építenie azt a falat, aminek a megszüntetéséért Jézus Krisztus meghalt? Mégis mi a helyzet Pálnak a Rm.11,26 versben tett kijelentésével, hogy „az egész Izrael megtartatik”? Sokan ezt a zsidó nemzet Armageddonnál történő tömeges megtérésére alkalmazzák. Ennek ellenére a szövegösszefüggés mást mond. Amikor Pál ezt írta: „az egész Izrael megtartatik”,

ennél a pontnál ő nem azt értette, hogy „minden zsidó meg lesz mentve”. Ugyanebben a fejezetben azt írta: „Ha ugyan felingerelhetném az én atyámfiait, és megtarthatnék közülük némelyeket.” 14. vers, (Kiemelés a szerzótól). És újra, ugyanebben a fejezetben Pál kijelenti: „Sőt azok is, ha meg nem maradnak a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket.” 23. vers. Igaz, hogy az „egész Izrael megtartatik”. De, ahogy mi tanulmányoztuk ennek a könyvnek a 3. fejezetében, a nagy kérdés az, hogy „Melyik Izrael?” Emlékezzünk rá: „mert **nem mindnyájan izraeliták** azok, akik Izraeltől valók.” Rm.9,6. Van egy természet szerinti Izrael a test szerint, és van egy Izrael, amit a Lélek hozott létre azokból a zsidókból és pogányokból, akik hisznek Jézus Krisztusban. Alkalmazzuk az „egész Izraelt”, amelyik „megtartatik” a zsidóknak arra a csoportjára, amelyik elkülönül az Egyháztól, hogy újraépítse azt a falat, amelynek a megszüntetéséért Jézus Krisztus meghalt?! Akkor ki az „egész Izrael” a Rm.11,26 szerint? A válasz a szövegösszefüggésben van. Pál írja:

„Nektek, pogányoknak meg azt mondom: Mint a pogányok apostola, nagyra tartom szolgálatomat, hátha vetélkedésre sarkallom véreimet, és néhányukat elvezetem az üdvösségre. Rm.11,13.14. (Új katolikus fordítás)

Pál azt remélte, hogy ahogy a pogányok válaszolni fognak az ő Messiásról szóló prédikációjára, az talán „felingerel ...néhány” zsidó atyafit, hogy újra megvizsgálja Krisztus kijelentéseit. Remélhetőleg ez oda vezetne, hogy „némelyek közülük” hinnének Jézusban. Akkor ez a hívő zsidókból és hívő pogányokból álló vegyes csoport alkotná „egész Izraelt”, ami meg lesz mentve. Most az egész szövegösszefüggéshez.

„Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiai ezt a titkot, hogy magatokat el ne higgyétek, hogy a megkeményedés Izraelre nézve csak részben történt, ameddig a pogányok teljessége bemegy. És így az egész Izrael megtartatik, amint meg van írva: Eljő Sionból a Szabadító és elfordítja Jákóbtól a gonoszságokat: És ez nékik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket.” Rm.11,25-27. versek.

A szövegösszefüggés tisztán kijelenti, hogy a 26. versben levő **„egész Izrael” a hívő zsidóknak és a hívő pogányoknak az egyesült csoportja, akik válaszoltak a jó hírre, az evangéliumra**. Másképpen hinni, azt jelenti, hogy megtagadjuk a szövegösszefüggést, visszautasítjuk a „titkot”, és hogy újra felépítjük a falat, amelynek a megsemmisítéséért Jézus Krisztus meghalt. A Mindenható Isten mondta Mózesnek a Sinai hegyen, hogy „ha” az Izraeliták hallgatnak az Ő szavára, „akkor” különlegesebb lesznek...papok birodalma és szent nép. Móz.II.19,5.6. Péter a hívőkhöz írt első

levelében ugyanazokat a szavakat használta, amit Isten mondott Izraelnek, és Péter az Egyházra vonatkoztatta őket.

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok...Akik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok.” Pt.I.2,9.10. (Kiemelés a szerzőtől.

Az Ószövetségben Isten beszél arról, hogy „elválasztott Izraelemért”. És.45,4. Az Újszövetségben Pál ír „a szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban” a Kolossébeliekhez írott levelében. (Kol.1,2). Miután emlékeztette őket arra, hogy nincs „sem görög, sem zsidó”, akkor Pál kifejezetten azt mondja a hívőknek, hogy ők „Istennek választottai”. Kol.3,11.1.12. Ekképpen tehát Péter és Pál egyetértettek. Mindketten pontosan azokat a szavakat vették, amelyeket Isten mondott az Ószövetségben Izraelről, és alkalmazták azokat azokra a zsidókra és pogányokra, akik hisznek Jézus Krisztusban! Mindketten azt tanították, hogy a hívő zsidók és pogányok vegyesen, „most pedig Isten népe”. (Pt.I.2,9. 10; Kol.3,11; Gal.6,16). A „kettő” most „egy” és „ugyanabból a testből való”. Ef.2,14-16; 3,6. Jézus Krisztus maga a kereszttel vitte véghez ezt a titokzatos házassági ceremóniát. Ezért, amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza! A sűrű köd az autópályán veszélyes lehet. Gyakran eredményez végzetes gépkocsi baleseteket. Ahogy mi hamarosan látni fogjuk, ha nem jövünk ki a zsidókra és pogányokra vonatkozó hamis információ ködeből, talán mi is végzetes balesetet szenvedünk Armageddonnál!

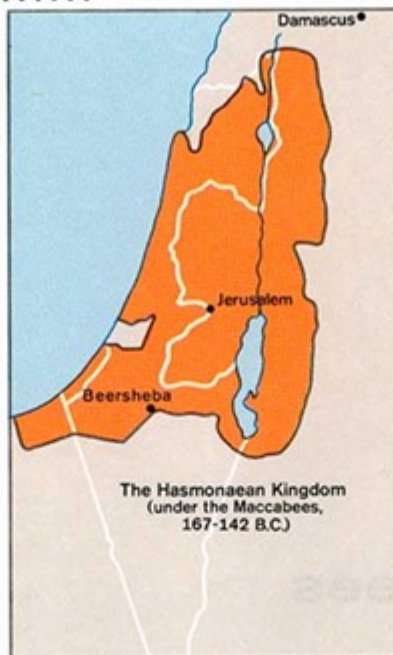

8.fejezet: 1948 – Egy „elsüllyeszthetetlen” tantétel?

Amikor a II. Világháború rémségei befejeződtek, Adolf Hitler Harmadik Birodalma véget ért, a világ magához tért a német diktátor „Végső Megoldás”-ának összes következményéből. Körülbelül hatmillió ártatlan zsidót gyilkoltak meg. A közvélemény akkor helyeselte, hogy a zsidók térjenek vissza az ősi hazájukba. A britek gyakoroltak ellenőrzést Palesztina felett 1948. májusáig. Május 14-én az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének határozata alapján, a Zsidó Cionista Mozgalom bejelentette Izrael állam újjászületését. Majdnem 2000 éven át a zsidó nép „vándorolt a nemzetek között”. Most otthon voltak. Ennek ellenére a küzdelmük csak most kezdődött. Az

ISRAEL in Biblical Times

The Parliament of Israel proclaimed Jerusalem as its national capital in 1950. The US Government has not recognized this proclamation and its embassy remains in Tel Aviv-Yafo.

egyiptomiakból, irakiakból, szíriaiakból és jordániaiakból álló Arab Liga gyorsan behatolt Palesztinába azzal a szándékkal, hogy megsemmisíti ezt az új államot. A harcok nagyon hevesek voltak. Mégis 1949-re az arabok vereséget szenvedtek, és Izrael még mindig a területen volt. 1967 májusában Egyiptom, Jordánia és Szíria felkészült egy újabb támadásra. Az Izraeliek támadtak először, és a háborúnak hat nap múlva vége volt. 1973-ban, a Yom Kippur (Nagy Engesztelés) zsidó ünnep kezdetén, az egyiptomiak és a szíriaiak ismét támadtak. A csaták hevesek és véresek voltak. Mégis 1974-re, Izrael újra a csúcson volt, és még mindig a területen belül. Több mint 50 év óta ezek a bámulatba ejtő események megragadták a keresztény világ többségének a figyelmét. Milliók jutottak ugyanarra a következtetésre. Ez biztosan a Bibliai prófécia beteljesedése. Manapság ez a meggyőződés jut kifejeződésre mindenhol a Föld bolygón. Izrael állam 1948-as újjászületését számtalan keresztény tartja a XX. század legjelentősegteljesebb próféciai eseményének! Ennek a meggyőződésnek egy példája megtalálható *The Next 7 Great Events of the Future (A jövőben következő 7 legnagyobb esemény)* c. népszerű könyvben. Randall Ross, a szerző kijelenti:

„Én Izrael állam megerősítését a „végső prófétai idő bombájának” nevezem, mert amikor Izrael a világ szemében egy törvényes állam lett az 1948. év májusában, ez az egyetlen, látszólag elszigetelt véletlen esemény elindította a prófétai időmérő visszafelé számlálását, a „nulla óra felé” és a vég ideje felé.” ^{6 1}

Hal Lindsay is ezt visszhangozta:

„Izrael nemzetként való, 1948-ban történt visszaállítása óta mi a prófétai történelem legjelentősegteljesebb időszakában élünk.” ^{7 2}

Nem alábecsülés, amikor azt mondjuk, hogy a jelenlegi keresztény hit óriási többsége a végidőt illetően szilárdan nyugszik ezen az 1948. évi irányzaton. 1912. április 12-én a Titanic kihajózott Angliából Amerika felé. Abban az időben a legnagyobb hajó volt a világon, és elsüllyeszthetetlennek tartották. Aztán négy nap sima hajózás után jéghegynek ütközött. Három órával ezután már víz alatt volt, úton az Atlanti Óceán fenekére felé. Az 1948-as elmélet sokban hasonlít a Titanicra. Számtalan keresztény elméjében elsüllyeszthetetlenként van számon tartva. Mindemellett, néhány pillanat múlva ez a közkedvelt elmélet neki fog ütközni az Isten Igéjéből álló jéghegynek. Ha elkezd süllyedni, akkor amilyen hamar csak lehetséges, el kell hagynunk a hajót! Három fő érvet használnak fel, hogy alátámasszák azt az elméletet, hogy Bibliai prófécia teljesedett be 1948-ban. Itt az ideje, hogy figyelmesen megvizsgáljuk ezeket az érveket.

1.A „Fügefa” érv

Hal Lindsay írta:

„Jézus előre jelzett egy különösen fontos idő-nyomravezető jelet. Azt mondta: „A fügefáról vegyétek pedig a példát” (Mt.24,32.33 idézet). ... A legfontosabb jelnek azt kell tartanunk Máté evangéliumában, ami Izrael állam újjászületésében, a zsidóknak földjükre való visszahelyezésében nyilvánult meg. Amikor a zsidó nép... újra nemzetté vált 1948. május 14-én, a „fügefa” kibontotta az első leveleit. Jézus azt mondta, hogy ez fogja jelezni, hogy Ő az „ajtó előtt” van, készen a visszatérésre.”

Tényleg ez az, amit Jézus mondott? Egy párhuzamos szakaszban Lukács rögzíti:

„Monda pedig nekik egy példázatot: Tekintsétek meg a fügefát és minden fákát: Mikor immár hajtanak, és ezt látjátok, ti magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár. Ezenképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa.” Lk.21,29-31.

Mert Lukács azt írta: „és minden fákát, Mikor immár hajtanak”, mi pedig világosan láthatjuk, hogy Jézusnak nem az volt a szándéka, hogy egy fa jelképezze Izraelt 1948-ban. Máté evangéliumában Jézus megmagyarázta a fügefa példázatát. Azt mondta:

„Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.” Mt.24,34.

Amikor a fügefa és minden más fa elkezd virágozni tél végén, mi tudjuk, hogy a nyár közel van. „Azonképpen” mondta Jézus, amikor látjátok „mindezeket” a különféle jeleket, amik Máté 24. fejezetében adva vannak, akkor mi tudhatjuk, hogy az Ő visszatérése közel van. A fügefa nem a jel. Csak egyszerűen bemutatja „mindazokat” a jeleket, amik Máté 24. fejezetében vannak, egyik sincs kifejezetten Izrael 1948-ban való újjászületéséhez kötve. Isten Igéjének a jéghegye éppen most ütötte az első lyukat az 1948 elmélet hajójának fenekén.

2.Az „Izraeli Győzelmek” érv

Ez az elv gyakran úgy van bemutatva, hogy az izraeliek győzelmei az arabok felett 1949-ben, 1967-ben és 1973-ban határozott bizonyítékai annak, hogy Isten összegyűjtötte Izraelt, és most harcol az Ő választott nemzetéért, még akkor is, ha ennek a nemzetnek a vezetői nem hisznek Jézus Krisztusban. Ismét csak vizsgáljuk meg ezt az érvet. Mindenekelőtt a Biblia kijelenti, hogy Jézus Krisztus ugyanaz volt

tegnap, ugyanaz ma, és mindörökké. (Zsid.13,8). Isten mondja: „Mert én az Úr, meg nem változom”. Mal.3,6. Vizsgáljuk meg az iratokat úgy, hogy ezt az elvet tartjuk szem előtt. Isten képes volt harcolni Izraelért az Ószövetségben, amikor ők hitetlenek voltak? A kivonulás után Isten megígérte, hogy beviszi Izraelt az Ígéret Földjére (Móz.II.33,1-3). Tizenkét kémeket küldtek ki, hogy kikémleljék a területet. Mégis, miután minden ember hallotta az „ördögi jelentést” a földön lakó „óriásokról” és „zúgolódtak Mózes ellen” azt mondva, hogy „térjünk vissza Egyiptomba”. (Móz.IV.13,32. 33; 14,2.4). Akkor Isten maga hirdette ki az ítéletet:

„A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el. A ti fiaitok pedig, mint a pásztorok bujdosnak a pusztában negyven esztendeig. És megismeritek az én elfordulásomat.” Móz.IV.14,32. 34.

Így tehát, mivel Izrael hitetlen volt, Isten képtelen volt betölteni az ígéretét ezen a generáción. Szomorú, de az ősi izraeliták vonakodva fogadták a negyven éves büntetést. Az emberek azt ajánlották, hogy egyébként is „elmennek arra a helyre, amelyről szólott az Úr”. Móz.IV.14,40. De Mózes azt mondta:

„Nem sikerülhet az néktek. Fel ne menjetek, mert nem lesz köztetek az Úr... Nem is lesz veletek az Úr... Mindazáltal merészkedének felmenni... Alászálla azért Amálek... és megverék őket.” Móz.IV.14,42-45.

Ez a rész tele van útmutatással. Mert Izrael hitetlen volt, Isten sem harcolt értük. Évekkel később, amikor Izrael ismét

„elhagyta az Urat... még csak megállni sem bírtak ellenségeik előtt”. Bír.2,13. 14.

Ez a Bibliai alapigazság sokszor megismétlődik Józsué könyvében, a Bírák könyvében, Sámuel könyvében, a Királyok könyvében, a Krónikák könyvében, Jeremiás könyvében stb. Isten nem változik. Az egész szent történelemben, Ő nem harcolt Izraelért, amikor az hitetlenségben volt. Ezért Isten nem harcolhatott a zsidó nemzetért sem 1949-ben, 1967-ben és 1973-ban! Csak azért, mert **egy nemzet csatákat nyert, ez még nem bizonyíték önmagában arra, hogy Isten harcol azért a nemzetért.** Isten harcolt *Hitlerért, amikor az olyan sok csatát megnyert?* Az Úr a náci oldalán volt, amikor azok kegyetlenül meggyilkoltak hatmillió zsidót? Nyilvánvalóan nem! Kedves barátom, az „Izraeli győzelmek” érv nem Isten Igéjének tanulmányozásán alapul. A jég éppen most ütötte a második rést ezen az „elsüllyeszthetetlen” elméleten!

3.A Végidei Újra Összegyűjtés érv

Ez a „nagy érv”. Ez az elképzelés úgy jelenik meg szerte a világon, hogy az ősi prófécia, amelyik megtalálható az Ószövetségben, és amelyik előre jelzi, hogy Izrael újra össze lesz gyűjtve a földjére, már beteljesedett 1948-ban. A fő prófécia, amit ennek a következtetésnek az alátámasztására használnak, Ezékiel 36-38. fejezetében található. Hal Lindsay a *Late Great Planet Earth* (A késői nagy Föld bolygó) c. munkájában a következő három okot jelöli meg, hogy Ezékiel prófeciájának miért kell az 1948. évi beteljesedést mutatnia:

1. Isten azt mondja Izraelre vonatkozóan: „És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földekre.” Ez.36,24.
2. Az a kifejezés, hogy „minden tartományból” arra utal, hogy „világszerte szét vannak szórva” és ezért nem alkalmazható a Babiloni fogság idejére.
3. Ezékiel prófeciája az „utolsó időkben” (Ez.38,16) fog beteljesedni, ami Hal Lindsay kijelentésének megfelelően egy „határozott” időtartam alkalmazása a Jézus Krisztus visszajövetelét „éppen megelőző időszakra”.⁴

Ezt a három okot fogadja el számtalan keresztény, mint „elsüllyeszthetetlen” bizonyítékot az 1948. évi beteljesedés mellett. A következő öt érv nemcsak kétséget ébreszt az előzőleg felsorolt három ponttal kapcsolatosan, de még be is bizonyítja, hogy nem teljesezhetett be 1948-ban!

1. Isten kifejezetten azt mondta az ősi Izraelnek, hogy Ő össze fogja gyűjteni őket „minden nemzet közül” *közvetlenül utána* „mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő”. Jer.29,10. 14. 18.
2. A Babiloni fogság után közvetlenül következő időszak szintén „**utolsó napoknak**” van nevezve. (Jer.29,10-14; 30,24; 27,2-7; 48,47; 49,39; 50,1). Éppen ezért az „utolsó napok” kifejezés nem mindig egy olyan „meghatározott időszak”, ami Jézus második eljövetelét közvetlenül megelőző időszakot jelent. Mózes mondta az ősi Izraelnek: „Mert tudom, hogy a halálom után... és utolér majd titeket a veszedelem a **későbbi időkben**”. Móz.V.31,29.

(A Károli fordítás nem az „utolsó napok”, hanem a „későbbi idők” kifejezést használja. A fordító megjegyzése.)

3. Ezékiel könyvének 38. fejezetében háromszor van leírva az összegyűjtött Izrael úgy, mint olyan nép, amely „már megnyugodott” (8. vers), „*nyugalomban vannak és bátorságosan laknak*, kik laknak mindnyájan kőfal-kerítés nélkül” (11. vers), és „*az én népem, Izrael bátorságosan lakik*” (14. vers). Ezek az ígék bizonyosan nem alkalmazhatók a modern izraelitákra, akik

most a terrorizmus, az arab ellenségeskedés, és a Palesztin Felszabadítási Szervezet bombái és merényletei közepette „lakoznak”.

4. Izrael Ószövetségben való szétszórásának oka az volt, hogy elhagyták Istent, megtörték az Ő törvényét, és engedetlenek voltak az Ő szavával szemben (Jer.16,10-13; 29,18. 19). Ha figyelmesen keressük, fel fogjuk fedezni, hogy a Bibliával összhangban Izraelnek *először* meg kell térnie a bűneiből, mielőtt Isten véghezvihetne rajtuk egy ilyen összegyűjtést.

Itt a biztosíték. Isten azt mondta Izraelnek:

„És ha majd elkövetkeznek reád mindezek: az áldás és az átok, amelyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, akik közé odataszított téged az Úr, a te Istened; És *megtér*sz az Úrhoz, a te Istenedhez, és *hallgatsz* az ő szavára mind aszerint, amint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből: **Akkor visszahozza az Úr**, a te Istened a te foglyaidat, és könnyörül rajtad, és **visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé odaszórt téged az Úr, a te Istened.**” Móz.V.30,1-3. (Kiemelés a szerzőtől.)

Ezeknek az ihletett szavaknak megfelelően, amikor Isten szétszórja Izraelt „minden nép” közé, ha ők *megtérnek* és *engedelmeskednek* Isten szavának, *akkor* Ő össze fogja gyűjteni őket. Ha nem térnek meg, és nem engedelmeskednek, akkor ezt a próféciaát Isten nem tudja beteljesíteni! Mivel a Messiás eljött, a „visszatérni az Úrhoz” azt jelenti, hogy meg kell térni Jézus Krisztushoz. Tiszta és világos, hogy **a zsidó cionizmus** nem felelt meg ennek a lelki feltételnek 1948-ban. Ismét csak ezt mondta az Úr az ősi Izraelnek:

„**ha** ti vétkeztek, én meg elszélesztelek titeket a népek között; **Ha** pedig megtértek hozzám... összegyűjtöm őket.” Neh.1,8. 9.

„És kerestek engem és megtaláltok, *mert* teljes szívetekből kerestek engem. És megtaláltok engem, azt mondja az Úr, és *visszahozlak a fogságból, és összegyűjtlek titeket minden nemzet közül.*” Jer.29,13. 14.

Csupán illusztrációnak szántam a zsidó cionizmussal szembenálló hatalmas nyomás, az iszlám hitű hívők tömege. A Vatikán (Vittorio Formenti prelátus) 2006-os összesítése:a muzulmánok a világ lakosságának 19.2 %-át, míg a katolikusok 17.4 %-át alkotják.(Dénes Ottó)

(Kiemelés a szerzőtől.) Ezek az Írások nagyon egyszerűek. Izraelnek először meg kell térnie, aztán Isten összegyűjti őket. Még egyszer: ez a feltételt nem valósította meg a Cionista Mozgalom 1948-ban. Az „elsüllyeszthetetlen” elmélet éppen süllyedni kezd. „Leengedni a mentőcsónakokat!” hangzik a kiáltás a mennyből. A legfontosabb „összegyűjtési prófécia” Ezékiel 36. fejezetében található, és tartalmazza azokat a feltételes elemeket, amiket a Szentírás tanít. Olvassuk figyelmesen:

„Ezt mondja az Úr Isten: *Azon a napon*, melyen megtisztítlak titeket *minden* vétkektől, *azt cselekszem*, hogy lakják a városokat, és a romok megépíttetnek.” Ez.36,33.

(Kiemelés a szerzőtől). Tehát, „azon a napon”, amelyiken Isten megtisztítja Izraelt *minden* bűnétől, azon a napon Ő meg fogja cselekedni, hogy lakjanak a városaikban. Nem ez történt 1948-ban! **Izrael, mint nemzet nem lett megtisztítva minden bűnétől. Nem vallották meg, és nem hagyták el azt a múltbeli bűnüket, hogy visszautasították a Fiút. (Mt.21,37-39.)**Jónás előre

jelezte: „Még negyven nap és elpusztul Ninive!” Jón.3,4.

Negyven nappal később Ninive nem pusztult el. Miért? Mert a prófécia feltételes volt. Ninive megtért, így Isten ítélete el lett halasztva. Ahogy láttuk, ugyanezek a feltételes elemek találhatóak meg az összegyűjtési próféciaokban. Mivel Izrael először

nem tért meg és nem tért vissza az Úr Jézus Krisztushoz, az összegyűjtési ígéreteket Isten nem teljesíthette be 1948-ban.

5.Ezékiel próféta kijelentette:

„És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Vesd tekintetedet Góg ellen, a Mágóg földjén.” „Eszkendők végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe.” „És feljössz és bemégy” „a nép ellen, mely pogányok közül gyűjtetett egybe.” „És lészen azon a napon, amely napon Góg eljő Izrael földje ellen, ezt mondja az Úr Isten, felszáll

haragom orromban.” „És ömlő záporosót, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére, s a sok népre, amely vele lesz... És megtudják, hogy én vagyok az Úr!” Ez.38,1, 2, 8. 9. 12, 18. 22, 23.

A „Late Great Planet Earth (A késői nagy Föld bolygó) c. könyv 5. fejezete megnevezi: „Oroszország a Góg”. Hal Lindsay itt Ezékiel 38. fejezetének szavait alkalmazza Izrael 1948-ban történő visszaállítására és aztán a Végő Közép-Keleti csatára Oroszország és zsidó nemzet között. Mégis a legnagyobb horderejű igazság az, hogy a Jelenések könyve tulajdonképpen Ezékiel próféciáját alkalmazza egy globális eseményre, ami az ezredév (millennium) végén fog megtörténni. Ennek a könyvnek a 2. fejezetében felfedeztük, hogyan vette Máté Hós.11,1 versét, ami eredetileg Izrael nemzetre volt alkalmazva, és aztán kijelentette, hogy az „beteljesedett” Jézus Krisztusban (Mt.2,15). Ugyanígy láttuk, hogyan hajtott végre egy ugyanilyen „Ószövetségből Újszövetségbe” való alkalmazást Pál, amikor az „Ábrahám magva” kifejezést használta, ami minden bizonnyal „Izrael”, „egyetlenre... aki a Krisztus” (És.41,8; Gal.3,16). Kérem, kapcsolják be a biztonsági öveket! A Jelenések könyve ugyanezt teszi Ezékiel 38. fejezetével! Jel.20, 7-9 versei mondják:

„És amikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából. És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén levő népeket, a Gógot és a Mágógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövénye. És feljövének a föld szélességére, és körülvélik a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészti azokat.” Jel.20,7-9.

A fő elemek ugyanazok. Mind Ezékiel 38. fejezete, mind a Jelenések 20. fejezete beszél Gógról, Mágógról, egy nagy hadseregről, egy Jeruzsálem elleni csatára való végső összegyülekezésről, és a mennyből jövő tűzről. De a Jelenések könyvének 20. fejezete ezeket a dolgokat az ezredév (millennium) végére alkalmazza, egy globális Gógra és Mágóra, és egy globális végső csatára a szentek tábora ellen és a szeretett város ellen, ami az új Jeruzsálem (Jel.3,12; 21,10; Zsid.12,22). Ekképpen, a Jelenések könyvének 20. fejezete veszi, ami eredetileg szó szerint a zsidó népre volt alkalmazva, és aztán alkalmazza azt egy végső csatára Jézus Krisztus szentjei ellen, akik az új Jeruzsálemben vannak az ezredév (millennium) végén. Miért teszi ezt a Jelenések könyve? Ugyanabból az okból, amit ennek a könyvnek a 3. fejezetében megbeszéltünk. Mert az „Isten beszéde” nem lehet „meghiúsult” habár sok természet szerinti zsidó hitetlen. (Lásd Rm.9,6). Isten tett egy ígéretet Ezékiel 38. fejezetében (és Zakariás 14. fejezetében), hogy meg fogja védeni Izraelt és Jeruzsálemet a végső csatában. És Ő meg is fogja. **Meg fogja védeni az Ő lelki Izraelét, akik az új Jeruzsálemben fognak lakozni az ezredév (millennium) végén!** A Jel.20,7-

9. verseivel összhangban, ez az, ahogyan Ezékiel 38. fejezete be fog teljesedni. Ezért a nagy kérdés az, hogy „Hajlandóak vagyunk-e elfogadni az Ószövetségi prófécia Újszövetségre való alkalmazását?” Ha nem, akkor nem vagyunk hűségesek Istennek a teljes Igéjéhez. 1912. április 15-én, hajnali 2,20 órakor az elsüllyeszthetetlen Titanic már teljesen a víz alatt volt. Utasainak egyharmada a mentőcsónakokban volt, míg a többség útban volt lefelé az Atlanti Óceán fenekére. Mi a helyzet velünk? Elhagyjuk az „1948 Hajót” mielőtt túl késő lenne? A mi Kapitányunk esedezik: „Szálljanak be a mentőcsónakokba!” Ha visszautasítjuk, talán a tenger fenekén fogjuk végezni!

9.fejezet: Titanic igazságok a Templommal kapcsolatban

1912. április 15-én a Titanic lesüllyedt az Atlanti Óceán fenekére. Ott is maradt, feltáratlanul évtizedeken keresztül. 1980-ban egy gazdag texasi olajember elhatározta, hogy befektet az eltűnt hajó utáni kutatásba. Két expedíció indult el a tengerre, mégsem találtak semmit. 1985-ben egy másik kutatókból álló társaság hajózott ki Franciaországból. Tűvé tettek egy 12-mérföldnyi területet, ahol úgy gondolták, hogy a hajó nyugszik. Két hónapon át tartó mélytengeri felmérés után az érzékeny óceán-pásztázó eszközük egy hatalmas tárgyat lokalizált a tengerfenéken. Amikor egy hajó körvonalai rajzolódtak ki egyre tisztábban, a kiáltás végül is felhangzott: „Ez az! Megtaláltuk a Titanic-ot!” A felfedezésről világszerte hírt adtak az újságok. Ebben a fejezetben folytatni fogjuk Isten Igéje rejtett mélységeinek a feltárását. Nincs szükségünk semmiféle érzékeny készülékre, csak nyitott szívekre. Ahogy kihajózunk a következő szakaszokra, sokkal megrázóbb dolgokat fogunk majd felfedezni, mint amit azok a kutatók tártak fel 1985-ben. Készen vannak? Most van itt az idő, hogy felfedezzük a Titanic igazságokat a templommal kapcsolatosan! Az tény, hogy néhány zsidó szervezet Jeruzsálemben előkészületeket tesz a harmadik zsidó templom újjáépítésére a Templom Hegyen. Egy népszerű keresztény könyv, melynek címe *The Edge of Time (Az idő határai)*, szerzői pedig Peter és Patti Lalonde, a következő tudósítást adja:

„A harmadik templomnak egy modellje van megépítve és kiállítva a régi Jeruzsálemben. Még azoknak a jelölteknek a számítógépes listája is ki van nyomtatva, akik megfelelnek azoknak a kívánalmaknak, hogy a Templom papjai legyenek, és

rabbiniкус tanulók vannak kiképezve az ősi zsidó templomi rítusokra és áldozatokra.” 8¹

Sok vallásos zsidó szeretne egy másik Templomot. Keresztények milliói hiszik, hogy a Biblia határozottan előre jelzi, hogy az meg is fog épülni. *De tényleg meg fog?* Lehetséges, hogy ez a „harmadik templom” elmélet mégis csak az utolsó napok egyik nagy tévedése? Mindenek előtt, koncentráljunk arra, hogy mi történt, mielőtt a **második templomot** lerombolták. Amikor Jézus Krisztus meghalt,

„a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada; és a föld megindula”. Mt.27,51.

A kárpit széthasadásával a Mindenható Isten megmutatta az emberiségnek, hogy az állatáldozatok értékes volta elmúlt. A földi templom szolgálat véget ért. Miért? Mert a nagy Áldozat éppen akkor lett felajánlva! Néhány évvel később Pál írta a földi templommal kapcsolatban:

„ami pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez”. Zsid.8,13.

Időszámításunk szerint 70-ben, a második templomot lerombolták a rómaiak. Most gondolkodjunk el egy pillanatra. Isten gondviselése odavezetné-e valaha a zsidókat, hogy építsék újra a templomot? Az Atya kezdeményezné-e valaha, hogy azok az áldozatok kezdődjenek újra, amik az Ő Fiának halálával végződtek? Amikor Jézus felkiáltott:

„Jézus felkiáltott: 'Elvégeztetett!'" (Jn.19,30),

Ő eltörölt minden áldozatot. Ő maga volt az utolsó Áldozat! Ezért nem az áldozatok újrakezdése volna-e annak a nyílt tagadása, hogy Jézus Krisztus a Messiás? Ha Izrael valaha is újraépítené a templomot és újra elkezdenék az áldozatok felajánlását, nem volna-e az a Megváltónak egy másfajta hivatalos, nemzeti visszautasítása? Mi történt, amikor 2000 évvel ezelőtt Izrael vezetői hivatalosan visszautasították a Messiásukat? Az eredmény katasztrófa volt! Több mint egymillió zsidó elveszett. Az Írásoknak három fő részét szokták felhasználni ma a keresztények arra, hogy alátámasszák a „harmadik templom” elméletét. Ezek a következők: Dn.9,27. válogatott „templom szövegek” a Jelenések könyvében, és a Thess.II.2,4 versek. De ebben a három szövegrészben semmi nincs kijelentve bármilyen templom „újjaépítéséről”. Az Ószövetségben, az Írások jelentős részei vannak szentelve a pusztai szent sátor, az első templom, és a második templom építésének (Móz.II.35-40. fejezetei, Királyok I.

könyve 6. fejezete, Ezsdrás 3-6. fejezetei). Ennek ellenére, a harmadik zsidó templom szó szerint való újjáépítésére vonatkozóan nem találunk semmit.

1. számú érv – Dn.9,27 felhasználása

Ma népszerű prófécia magyarázó tudósok vitatják azt, amikor Dn.9,27 leírja annak eljövételét, aki „véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak”. Ez biztosan a végidei Antikrisztusra vonatkozik, aki le fogja állítani egy újjáépült zsidó templomnak az áldozatait. Ennek a könyvnek az 5. fejezetében már bebizonyítottuk, hogy maga Jézus Krisztus volt az, aki 2000 évvel ezelőtt kereszthalálával előidézte, hogy „véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak”. Matthew Henry hűségesen kijelentette, hogy Jézus volt az, aki „okozta, hogy véget értek a véres áldozatok és ételáldozatok. Felajánlva magát áldozatként, egyszer és mindenkorra véget vetett a Lévitai áldozatoknak.”^{9 2} Ezért, mikor az emberek Dn.9,27 versét, mint alapszöveget használják a „harmadik templom újjáépítése” ötletének alátámasztására, valójában homokra próbálnak házat építeni. Még rosszabb. Egy jelentős földrengés törésvonalnak a tetejére építkeznek!

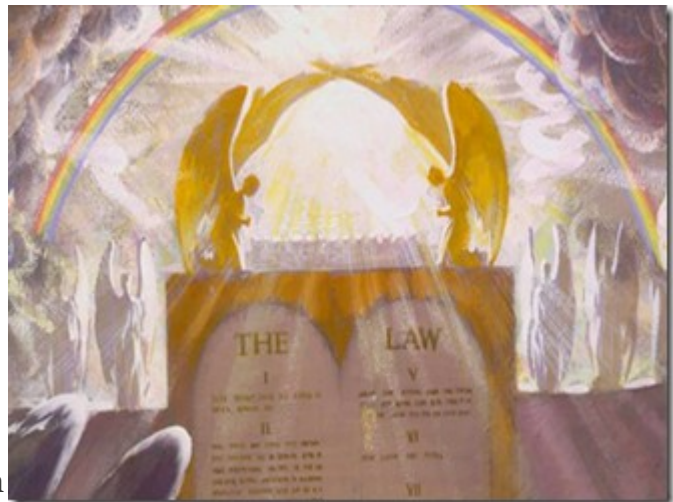
•2. számú érv – „Templom szövegek” a Jelenések könyvében

Ezek a szövegek mind a mennyei templomra vonatkoznak, nem egy újjáépített harmadik templomra a földön.

„És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben”. Jel.11,19.

„És más angyal jöve ki a mennyben való templomból”. Jel.14,17.

A Jel.15,5 kijelenti, hogy „megnyitatték a mennyben... a templom”, a Jel.16,17 mondja: „és nagy szózat jöve ki a mennyei templomból”. Tehát van egy templom

a mennyben. És ebben a templomban Jézus Krisztus, a mi Nagy Főpapunk most az Ő saját vérét ajánlja fel a mi nevünkben (Zsid.8,1.1.2; 9,12.14.) Ez szintén az a templom, amit Pál javasol a keresztényeknek, hogy tekintsenek meg (Zsid.10,19-22.) Ezt a témát még alaposabban fogjuk tanulmányozni ennek a könyvnek a 12. fejezetében.

•3. számú érv – a Thesszalonikabeliekhez írt második levél 2,4 versének használata

Ez talán a legfontosabb szakasz, amit felhasználnak a „harmadik templom” elméletének alátámasztására. Itt Pál azt írta, hogy az Antikrisztus beül „az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát”. Thess.II.2,4. Hal Lindsay megjegyzi:

„Az bizonyos, hogy a Templom újjá lesz építve. A prófécia követeli meg ezt. ... „[Az Antikrisztus] maga ül be az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát” (Thess.II.2,4). ... Azt a következtetést kell levonnunk, hogy a harmadik Templom újjá lesz építve az ősi helyén a régi Jeruzsálemben.” ¹⁰ 3

Thess.II.2,1-8 szakasz a legtöbbet vitatott részek egyike a Bibliában. Itt az ideje, hogy figyelmesen megvizsgáljuk ezt a szakaszt. Ebben az elemzésben én igénybe fogom venni a történelmi protestánsok múltbeli éleslátását, ami általánosan elfogadott tantétel volt Európában, Angliában és Amerikában több mint 300 éven keresztül - a Reformáció idejéig. A Thess.II.2,1-8 verseinek **elemzése 1. vers** – „Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére, és ami őhozzá leendő egybegyűlésünkre nézve”. Jézus „eljön”, hogy összegyűjtse az Ő gyermekeit. A görög szó, amit az „eljövetel” kifejezésére Pál használ: parousia, ami tisztán és világosan Jézus Krisztus második eljövetelére vonatkozik (Mt.24,27). **2. vers** – „Hogy ne tántoríttassatok el egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se lélek által, se beszéd által, se nekünk tulajdonított levél által, mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja.” Itt Pál figyelmeztette a Thesszalonikabelieket, hogy ne hagyják magukat megzavarni senki által, aki azt állítja, hogy a „Krisztusnak ama napja”, amin Ő „összegyűjti” a gyermekeit, „itt” van az első

században. Nem. Valami nagy dolognak kell történnie először. **3. vers** – „Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el addig [amikor Jézus eljön, hogy összegyűjtse az Ő gyermekeit], mígnem bekövetkezik **előbb a szakadás**, és megjelenik a bűn embere [**Antikrisztus**], a veszedelemnek fia.” Pál itt nagyon világos. „Az a nap”, amikor Jézus eljön, hogy „összegyűjtsön” minket, nem jön el addig, amíg először a „szakadás” be nem következik és az Antikrisztus meg nem jelenik! Ezért, a közkedvelt véleménnyel ellentétben, az **Antikrisztus** eljön, *mielőtt* Jézus eljönne, hogy összegyűjtse népét! Pál figyelmeztetett, hogy „Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen” bármi másban való hitetés által. Az a kifejezés, hogy „szakadás” az „apostasia” görög szóból ered, ami azt jelenti, hogy „elszakadás” az igazságtól. Ezért a keresztény történelemben ott lesz, ahogy Izrael történetében ott volt egy nagy „elszakadás” Isten Igéjétől, ami az **Antikrisztus** felemelkedését eredményezi. Pál az Antikrisztust „a bűn

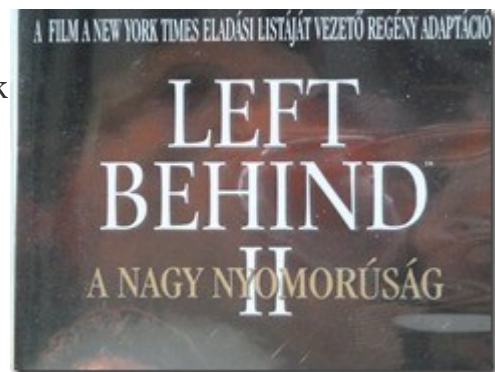
emberének” nevezi. Ezek a szavak valójában rámutatnak egy korábbi próféciára, ami Dániel könyvének 7. fejezetében található. Dániel 7. fejezete előre jelzi egy „kis szarv” megjelenését, amiben „emberszemekhez hasonló szemek” vannak. Dn.7,8. Dániel nem mondta, hogy a kis szarv egy ember lenne, de azt igen, hogy „emberszemekhez hasonló szemei” voltak. Ez a szarv a „negyedik állatból” vagy „negyedik országból” növekedett ki (23. vers), ami a Római Birodalom volt. A 10 szarv „között” növekedik ki Európában (8. vers), sokat szól a Felséges ellen (Dn.7,25 versek) és „hadakozék a szentekkel” (Dn.7,21. vers) a keresztény történelemben. Pál úgy is nevezi még az **Antikrisztust**, hogy „**veszedelemnek fia**”. Ez ugyanaz a kifejezés, amit Jézus használ Júdásra

„akiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem veszett közülük, csak a veszedelemnek fia,” Jn.17,12.

Júdás beavatott személy volt, egy apostol, egyike a tizenkettőnek. Júdás megcsókolta Jézust, és „Mesternek” szólította. De ez egy áruló csók volt. Pál azzal, hogy az Antikrisztust a „veszedelem fiának” nevezi, egy nyomravezető jelet ad nekünk ebben a részben, hogy ez a csaló nem feltétlenül egy pogány diktátor lesz, mint Adolf Hitler, sokkal inkább Jézus Krisztusnak egy állítólagos apostola. De ténylegesen egy hamis apostol lesz.

„Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, a kik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat.” Kor.II.11,13.

4. vers - „Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be, mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatva magát.” Pál nem mondta, mint sokan hiszik, hogy az **Antikrisztus** be fog sétálni a templomba és azt fogja mondani: „Én vagyok Isten”. Sokkal inkább be fog ülni, „mint Isten... Isten gyanánt mutogatva magát”. A különbség hajszálnyi, de nagyon lényeges. Az **Antikrisztus** nem fogja „mondani azt”, mert az túl nyilvánvaló lenne. Inkább fogja „mutatni azt” az ő cselekedeteivel. Az **Antikrisztus** be fog „ülni”. Ez nem azt jelenti, hogy „le fog ülni” valamilyen székre. A Biblia nyelvezetében az „ülni” azt jelenti, hogy a hatalomnak egyfajta pozíciójában ülni. Jézus Krisztus most „ül” az Istennek jobbján (Mk.16,19). Ő a mi legfőbb hatalmasságunk, az egyetlen és kizárólagos közbenjáró Isten és ember között (Tim.I.2,5). Pál tanításával összhangban, az **Antikrisztus** megtévesztő módon fog „beülni” a hatalomnak egy pozíciójába. Ez az „ülés” valójában szemben fog állni Jézus Krisztus legfőbb

hatalmával! Az **Antikrisztus** egészen be fog „ülni az Isten templomába”. Itt van a kulcs szöveg! Őszinte keresztények milliói, mint Hal Lindsay, ezt az újjáépített harmadik zsidó templomra alkalmazzák. De igaz ez? Gondoljuk végig. Mondjuk, hogy a zsidó nép egy csoportja, akik nem hisznek Jézus Krisztus nagy áldozatában, szándékuk szerint újjáépítik a templomot a Templom Hegyen. Ezt a templomot valójában lehetne „Isten templomának” nevezni? Nem! Ez a templom maga volna Jézus Krisztus megtagadása! Szenteljünk figyelmet annak, amit Adam Clarke, a híres keresztény magyarázó mondott Pál szavaival kapcsolatosan:

„Isten templomán az apostol nem érthette helyesen a Jeruzsálemi templomot, mert ő tudta, hogy néhány éven belül le fogják rombolni. Jézus halála után az apostolok soha nem nevezték a Jeruzsálemi templomot Isten templomának.” ^{11 4}

A görög szó, amit Pál a „templom” megfelelőjeként használ, a „naos”. Az egyik Titanic igazság a templommal kapcsolatosan az, hogy Pál minden alkalommal, amikor a „naos” szót használta a leveleiben, soha nem a Jeruzsálemben épített templomra alkalmazta azt, hanem az Egyházra! Pál apostol írta: „Az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van” mondva „Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma [„naos”] vagytok?” Kor.I.1,2; 3,16. (Lásd még Kor.II.6,16; Ef.2,19-22.) Ilyen módon Pálnál **az „Isten temploma” a Keresztény Egyház**, vagy a Gyülekezet! Ismét csak Adam Clarke így magyarázta:

„Az evangélium terjesztése alatt *Isten temploma* Krisztus Egyháza.” ^{12 5}

És ez az, ahová az **Antikrisztus** be fog ülni! Csalóként fog belépni az Egyházba, mint Júdás, aki egyike volt a tizenkettőnek! Aztán be fog „ülni” abba a legfelsőbb pozícióba, a kétségtelenül csalhatatlan hatalomba, ami hajszálpontosan utánozni fogja Jézus Krisztus hatalmát! Ha te volnál az ördög, te nem próbálnád meg ugyanezt a dolgot tenni? Nem ezzel töltened a legtöbb idődet? A célod az lenne, hogy megpróbáld és megtéveszd a keresztényeket! Ha te volnál Sátán, nem akarnál besettenkedni az Egyházba, bekerülni a szószerék mögé, és aztán prédikálni? (Lásd Csel.20,28-31; Tim.I.4,1; Tim.II.4,3. 4.) Pontosan ez az, amit Pál mond, hogy az **Antikrisztus** meg fog tenni! Űgyesen be fog lépni az Isten templomába, ami a Keresztény Egyház, és aztán be fog „ülni” a kétségtelenül csalhatatlan hatalomba, amint kijelentéseket tesz majd a keresztény tantételekre vonatkozóan. A világhírű Matthew Henry, akinek gyökerei szilárdan voltak beágyazva a történelmi protestantizmusba, így magyarázta:

„[Pál] valamiféle hatalmas hitehagyásról beszél. ... Alighogy a kereszténység elterjedt és gyökeret vert a világon, elkezdődött egy szakadás a keresztény egyházban. ... Nevezik ezt a bűn emberének, ... a veszedelem fiának. ... Ezek a nevek talán helyesen alkalmazhatók ezek miatt az okok miatt a pápai államra. ... Róma püspökei nemcsak Isten hatalmával helyezkedtek szembe, ... hanem Isten fölé emelték magukat. ... Az **Antikrisztus** itt Isten hatalmának valamiféle bitorlójaként van megemlítve, ... és kire lehetne ezt jobban alkalmazni, mint Róma püspökeire?” ^{13 6}

A fenti nézetet osztotta még John Wycliffe, William Tyndale, Luther Márton, Kálvin János, a King James Biblia fordítója John Wesley, Sir Isaac Newton, Charles Spurgeon, Bishop J. C. Ryle, Dr. Martyn Lloyd-Jones, és számtalan más protestáns reformer. Nem éppen most fedeztünk fel egy Titanic igazságot? **5-6. vers** – „Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, amikor még tinálatok valék? És most tudjátok, mi tartja vissza, amiért csak a maga idejében fog az megjelenni.” Ez egy nagyon sokat vitatott mondat. Ma a prófécia magyarázók sokasága hiszi, hogy a Keresztény Egyházban levő Szentlélek a visszatartó erő. Azt tanítják, hogy amikor az Egyház elragadtatik, akkor fog megjelenni az **Antikrisztus**. Azt is tanítják, hogy miután feltűnik az **Antikrisztus**, akkor belép az újjáépített zsidó templomba Jeruzsálemben, és kijelenti, hogy ő Isten. Ez feltételezhetően a „hét éves nyomorúság” idején fog megtörténni. De abból, amit olyan sokáig tanulmányoztunk, nem azt látjuk, hogy valami nem stimmel ezzel a képpel? Pál nem részletezte a levelében, hogy „mi” az, ami visszatartja az **Antikrisztust**. De a Thesszalonikabeliek tudták, mivel

Pál azt mondta a 6. versben, hogy ő már ezt előzőleg „elmondta” nekik. A korai egyházatyáknak, az apostolok utáni keresztény vezetők írásainak tanulmányozása pontosan megmutatja azt, amiben a korai egyház hitt.

„A korai Egyház – *egyedül* tőle tudhatjuk meg azt, amit Pál személyesen mondott nekik, de tartózkodott attól, hogy azt le is írja - hátrahagyta azt feljegyzésen, amit az apostol korábban mondott nekik; vagyis, hogy **ez az akadályozó hatalom a Római Császárok uralma**; és hogy amíg ők folytatják az uralkodást Rómában, addig az ördög megjövendőlt hatalmának a kiteljesedése lehetetlen lesz. ... Amíg a Császárok uralkodnak, ő [az **Antikrisztus**] nem fog megjelenni, de amikor ők letűnnek, akkor követni fogja őket.” ^{14 7}

Történelmi kutatás alapján, Matthew Henry egyetértett ezzel.

„Azt feltételezzük [hisszük], hogy ez a Római Birodalom hatalma, amit abban az időben az apostolok nem gondoltak világosabban megemlíteni; és közismert, hogy amíg ez a hatalom folytatódott, megóvott a Római püspökök előrelépésétől a zsarnokság olyan magasságaiba, amikhez nem sokkal ezután elértek.” ^{15 8}

A római birodalom térképe legnagyobb kiterjedése idején.

Így tehát ez az erő, ami „visszatartja” vagy megfékezi, a Császárok által irányított Római birodalom volt. Csak miután Róma elesett, i.sz. 476-ban, akkor történt meg, hogy a pápák szabadon uralkodhattak. Ez közismert magyarázat volt a Lutheránus, Baptista, Presbiteriánus és Metodista tudósok között a Reformáció után 300évig.

Egy példa a fogalmak helytelen használatára ez az újsághír. A hírszolgáltatás, (vagy az íróársadalom) sem mentes a közkeletű tévedésektől. Az emberek nagy többsége az **ANTIKRISZTUS** szó valódi jelentéstartalmát nem ismerve beszél a

További tanulmányokért látogass el a www.denesotto.hu weboldalra.

Hollywoodi filmeket a biblia helyett használó (ál)teológusok –ezen keresztül a sátán -csapdájába.

De az idők megváltoztak. Új tudósok léptek fel új elméletekkel.

7. vers – „Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne: csak hogy annak, aki azt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia.” Pál idejében, a Római Birodalom visszatartó ereje miatt az **Antikrisztus** hatalomra jutása akadályozva volt. De Dániel előző próféciája megjósolta a negyedik állat (a Római Birodalom) végső bukását, ami azután lehetővé teszi a „kis szarv” (Antikrisztus) teljes működésbe lendülését (Dn.7,7. 8). A Thesszalonikabeliekhez írt apostoli levelében Pál nem részletezte írásban, hogy a Római Birodalom valamikor a jövőben „félre lesz tolvá”. Ennek az oka az volt, hogy a levelét felfedezhették a Római hatóságok, és ez még több „üldözést és nyomorúságot” eredményezett volna a követői ellen a Császárral szemben megtapasztalt hűtlenségük miatt. (Lásd Thess.II.1,4.) Ez a látásmód illeszkedik a próféciához és a történelemhez. Nemcsak hogy illeszkedik, de így nyer igazi értelmet! Pál napjaiban a „törvényszegés titkos bűne” már működött. De nagymértékben rejtve volt. Ez így volt, mígnem a Római Birodalom végül i.sz. 476-ban elbukott, és ez a „titkozatosság” teljesen láthatóvá nem lett, és a világ szeme elé nem került. Ezután jött a Sötét Középkor, amikor Európa majdnem ezer éven keresztül a rémület szorításában volt fogva. A történészek becslése szerint az Inkvizíció Szent Ítélszéke a felelős 50-100 millió keresztény kegyetlen megkínzásáért és haláláért. És ezt mind Jézus Krisztus nevében tette! Az **Antikrisztus** biztosan belépett Isten templomába. **8. vers** – „És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészti az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével.” Így tehát a „törvényszegés titkos bűne” Pál napjaiban kezdődött és folytatódni fog egészen a vég idejéig. Azután az „ő megjelenésének feltűnésével” meg fogja azt semmisíteni. A „**megjelenés**” szó görög megfelelője ugyanaz a szó, mint amit az 1. versben használt Pál. Ez a szó a „**parousia**”, **ami világosan Jézus Krisztus második eljövételére utal.** Ekképpen az 1. és 8. versekkel összhangban a második eljövételkor, az Antikrisztus megjelenése után, Jézus el fog jönni, hogy „összegyűjtse” az Ő gyermekeit. **A Thess.II.2,1-8. verseinek egyszerű összefoglalása 1. vers** – Jézus „eljön” [*parousia*], hogy „összegyűjtse az Ő gyermekeit. **2. vers** – Pál mondta a korai Thesszalonikabeli hívőknek, hogy ne „tántoríttassanak” el hamis tanítások által, hogy a „Krisztusnak ama napja” már „itt” volna az első században. **3. vers** – Mielőtt a „Krisztusnak ama napja” eljön, előbb a „szakadás” következik be, aztán a megjövendőlt „bűn embere” fog megjelenni. **4. vers** – Ez a „bűn embere” fel fogja magasztalni magát és még be is fog ülni az „Isten templomába”, *ami az Egyház*, „Isten gyanánt mutogatva magát”. **5. vers** – Pál erre előzőleg már figyelmeztette a

Thesszalonikabelieket. **6. vers** – A Thesszalonikabeliek tudták, hogy „mi” az, ami akkor visszatartotta az Antikrisztust. **7. vers** – Az Antikrisztus már titokban működött az első században. Hamarosan a visszatartó hatalom „félre lesz tolvá az útból”. **8. vers** – Akkor az Antikrisztus teljesen meg fog mutatkozni. A lelepleződése után folyamatosan működni fog Jézus második eljöveteleig. Akkor „meg fog semmisülni” **Jézus „megjelenésének feltűnésével”** [parousia]. És a második eljövetel alkalmával, a parousia alkalmakor, miután az Antikrisztus megjelent, Jézus Krisztus „összegyűjti” azokat a gyermekeit, akik hűségese maradtak az igazsághoz! Mit is fedeztünk így fel a Biblia mély vizében? Valami sokkal nagyobb, mint amit a kutatók 1985-ben feltártak. Titanic igazságokat fedeztünk fel a templommal kapcsolatosan! Megtanultuk, hogy semmi nincs az Írásokban a harmadik zsidó templom Templom-Hegyen való újjáépítéséről! Amikor a Jelenések könyve templomról beszél, mindig a „mennyei templomra” hivatkozik. Jel.16,17. És amikor Pál az Isten templomába belépő Antikrisztusról írt, az Antikrisztusnak az Egyházba való belépéséről beszélt! Ha bizonyos emberek, akik visszautasítják Jézus Krisztus végső áldozatát, mégis újjáépítenék a harmadik templomot Jeruzsálemben a Templom-Hegyen, az biztosan nem „Isten temploma” lenne! Ne hagyjuk bolonddá tenni magunkat! Ma milliók várják valamiféle ravasz Antikrisztus megjelenését, miután minden keresztény elragadtatott erről a földről. Azok a könyvek, amik ezt tanítják, a legtöbb példányban eladott könyvek, bestsellerek. Azokat a videofilmeket, amik ezt népszerűsítik, egész Amerika buzgón figyeli. Csak néhányan kérdőjelezik meg ezeket az elgondolásokat. Még kevesebben vannak, akik a csalást az Egyházon belül előfordulóként várják! De Pál azt írta nekünk, amikor figyelmeztetett: „Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen.” Thess.II.2,3. (Kiemelés a szerzőtől.) A „titeket” szó téged és engem jelent! Isten segítsen, hogy közel tudjunk maradni Jézus Krisztushoz, és Isten óvjon meg bennünket azoknak a csalásától, akik „elszakadtak” az igazságtól.

10.fejezet: Amikor az Eufrátesz kiszárad

Elérkeztünk ennek a könyvnek a szívéhez. Végre itt az idő, hogy a Jelenések könyvét tanulmányozzuk. Ahogy megnyitjuk a szent oldalakat, olyan állításokat fogunk feltárni, amik Sion hegyére (Jel.14,1), Izrael tizenkét törzsére (Jel.7,4-8), Jeruzsálemre (Jel.21,10), a templomra (Jel.11,19), Sodomára és Egyiptomra (Jel.11,8), Babilonra (Jel.17,5), Gógra és Magógra (Jel.20,8), az Eufrátesz folyóra (Jel.16,12), és Armageddonra (Jel.16,16) vonatkoznak. Ilyen módon tehát nyilvánvaló, hogy a Jelenések könyve a próféciaiban a Közép-Kelet kifejezéseit és földrajzát használja. De ami most szerte a Föld bolygón történik az

éppen az, hogy bizonyos protestáns tudósok ezeknek a kifejezéseknek a többségét azokra a szó szerinti helyekre, és a zsidó nemzetre alkalmazzák a Közép-Keleten. Még egyszer: az a „nagy horderejű” kérdés, hogy: Azt akarja-e Isten, hogy ezeket a próféciákat a test szerinti Izraelre alkalmazzuk, vagy azt szeretné, hogy az Ő Lélek szerinti Izraelére? A Közép-Kelet betű szerinti vételének egy példája a Jel.16,12 versének a következő magyarázata. A Biblia azt mondja:

„A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre, és kiszárada annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék.” Jel.16,12.

Egy népszerű keresztény folyóirat, az *Endtime (Végidő)* magyarázza:

„AZ EUFRÁTESZ FOLYÓ KI FOG SZÁRADNI: A Jel.16,12 versében a Biblia előre jelzi, hogy az Eufrátesz folyó ki fog száradni, hogy utat készítsen a napkeleti királyoknak, akik meg akarják szállni Izraelt. Ez az Armageddoni csatában fog megtörténni. ... 1990. január 13-án az *Indianapolis Star* címlapon hozta, hogy „Törökország egy hónapra elzárja az Eufrátesz folyását”. A cikk kifejti, hogy Törökország korábban egy hatalmas víztározót épített. A tározó feltöltésének idején az Eufrátesz folyását egy hónapra megállítják és az elterelő csatornához egy beton zárószerkezetet építenek. Ezek a dolgok mára már megvalósultak. Ezzel az újonnan épült gáttal Törökország tetszése szerint képes megállítani az Eufrátesz folyót. Most már a helyükre kerültek a feltételek az 1900-éves-prófécia beteljesedéséhez!” **16** ¹

Sok keresztény, amikor az Eufrátesz kiszáradásáról olvas, azt betű szerint alkalmazza. A napkeleti királyok alatt gyakran Kínát feltételezik. Amikor a modern Törökország gátat épített az Eufrátesz folyón, sokan arra a következtetésre jutottak, hogy nemsokára hatalmas kínai hadsereg lesz képes keresztülmasírozni a kiszáradt folyómedren abból a célból, hogy Izraelt Armageddonnál megtámadja. Feltételezhetően ez az, ahogyan a Jel.16,12 verse be fog teljesedni. Nem tehetünk mást, csak csodálkozunk, hogy miért küldenének a kínaiak egy ilyen hadsereget? Még ha megtámadnák is Izraelt, miért gyötörnék magukat azzal, hogy átkeljenek a folyón? Miért ne küldenének egyszerűen repülőgépeket és dobánák le bombákat? A Perzsa Öböl Háború nem tanította meg nekünk, hogy a szárazföldi hadseregek nem tehetnek túl sokat a mi magas technológiájú korunkban? Éppen azt tanuljuk meg a Bibliából, hogy **a Közép-Keletnek az ilyen szó szerint való értelmezése** valójában megüti, hogy megértsük a Jelenések könyvének valódi igazságát és zsenialitását. Megakadályozza, hogy észrevegyük, hogy a Jelenések könyve egyszerűen az Ószövetségi szavakat, történelmet és földrajzot, mint szimbólumokat használja és ezeknek a jelentését aztán alkalmazzunk kell lélekben és globálisan a végidőre! 1945.

augusztus 9-én az Egyesült Államok kormánya végül elhatározta, hogy a „Fat Man” (Kövér Ember) nevű atombombát ledobja Nagasakira. Most itt van az idő, hogy ledobjuk a mi „Fat Man” bombaverziókat a Bibliai prófécia közkedvelt és népszerű Közép-Keleti módszer szerinti magyarázatára.

„A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre, és kiszárad annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék.” Jel.16,12.

Annak érdekében, hogy pontosan megértsük ezt a próféciát, először tanulmányoznunk kell néhány ősi Bibliai történetet Izraelről és Babilonról. Időszámításunk előtt 605-ben „Nabukodonozor babiloni király” eljött „Jeruzsálemre és megszállá azt”. Dn.1,1. Jeruzsálemet meghódították és Izraelt 70 évre fogságba vetették (Dn.9,2). Ezen 70 év után a körülmények csodálatosan alakultak. Az Eufrátesz kiszáradt, Babilont Keletről legyőzték, és Izraelt felszabadították. Ahogy mi hamarosan látni fogjuk, ez a történet formálja a háttérét a Jel.16,12 versnek valódi megértéséhez. Az ősi Babilon az

Eufrátesz folyó mentén fekiúdt (Jer.51,63. 64). A várost egy fal vette körül. Az Eufrátesz folyó átfolyt Babilon városán, a belépése és kilépése is két, karókkal ellátott kapun keresztül történt, amelynek a rúdjai leértek egészen a folyómederig. Amikor ezeket a kettős kapukat leeresztették és minden más bejárat zárva volt, Babilon bevehetetlen volt. Az ősi Babilon a „legkevélyebb” volt, „aranyphár... mely megrészegíté ez egész földet... az ő borából”. Jer.50,32; 51,7. Mégis hamar elesett és összeomlott (Jer.51,8). Akkor Isten kihívta Izraelt ezt mondva: „Jöjjetek ki belőle, oh én népem”. Jer.51,45. Ahogy nemsokára látni fogjuk, pontosan ugyanezek a szavak vannak megismételve a Jelenések könyvében a lelki Izrael felé a modern Babilonból való kijövetel fontossága miatt. (Jel.17,4. 5; 18,2-8). Kr. e. 538-ban, az ősi Babilon bukásának éjszakáján, a király és alattvalói bortól részegek voltak (Dániel könyvének 5. fejezete). Ugyanígy az örök is, és elfelejtették teljesen leereszteni a kettős kapukat. Több mint 100 évvel korábban Isten jövendölt Babilonra és Eufráteszre vonatkozóan: „kiapasztom folyóvizeidet”. És.44,27. Isten szintén beszélt „Círusról”, aki elfoglalta Babilont ezt mondva: „őelőtte megnyissam az ajtókat és a kapuk be ne zároltassanak”. És.45,1. Sőt, ezen felül Isten Círust „pásztoromnak” és „az Úr felkentjének” nevezi (És.44,28; 45,1). Így tehát Círus Jézus Krisztusnak valamiféle előképe volt. És ő „napkeletről” érkezett És.46,11!

Rembrandt: BELSAZÁR LAKOMÁJA

Londonban a British Múzeumban van a híres Círus tekercs. Ez leírja, hogyan hódította meg Círus, Dárius hadvezére Babilont. Círus és hadserege a folyásiránnyal ellentétes irányban árkokat ásott az Eufrátesz folyó mentén. Elterelve a vizet, a folyó vízszintje fokozatosan süllyedt, amint Babilon városán keresztülfolyt. Senki nem vette észre.

Éjszaka, Belsazar részeg lakomájának tetőpontján a víz elég alacsonnyá vált ahhoz, hogy Círus és az emberei csendesen átcússzanak a kettős kapuk alatt, amiket nyitva felejtettek. Gyorsan lerohanták a halálra ítélt várost, megölték a királyt (Dn.5,30), és elfoglalták Babilont. Aztán Círus kiadott egy rendeletet, ami engedélyezte a zsidóknak a hazatérést (Ezsdrás könyvének 1. fejezete). A Jelenések könyve felhasználja ezeket az Ószövetségi eseményeket, földrajzot és kifejezéseket, és aztán általánosan alkalmazza azokat Jézus Krisztusra, Isten Izraelére, és a modern Babilonra a végidőben. Ha elmulasztjuk meglátni ezt az elvet, akkor ez azt fogja eredményezni,

hogy komolyan félreértjük a Jelenések könyvét, egy hibás Közép-Keletre koncentrálunk és meg leszünk *csalatra*! A Jelenések 17. fejezetében egy szent angyal mondta János apostolnak: „Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, aki a sok vízen ül.” „És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, amely teljes vala káromlásnak neveivel, ... kezében egy arany pohár vala.” „És az ő homlokára egy név vala írva: TITOK, A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD ÚTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA.”

Jel.17,1.3.4.5. János látta ezt az asszonyt, amikor lélekben volt. Nekünk is „Lélekben” kell lennünk annak érdekében, hogy megértsük ezt a próféciát! Figyeljünk alaposan. János látott egy Titokzatos Babilont, aki „a sok vízen ült”. Neki „arany pohara” volt, éppen úgy, ahogy Jeremiás könyvében olvastuk! De ez a „Titokzatos Babilon” nem ugyanaz, mint Babilon ősi városa a Közép-Keleten. És a „sok víz”, amin ül biztosan nem szó szerint utal az Eufrátesz vizére, ami ma a modern Irak területén csörgedezik keresztül. Nem! A Jelenések könyvének angyali magyarázója mondta:

„A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, *népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek.*” Jel.17,15.(Kiemelés a szerzőtől).

A Jelenések könyvének zsenialitása az, hogy felhasználja ezt az Ószövetségi történetet és aztán alkalmazza azt lélekben a Titokzatos Babilonra, aki most egy spirituális Eufrátesz „sok vízen” ül! Az angyal magyarázóval összhangban, **ez a „sok vizek” folyója valójában „népeket, sokaságokat és nemzeteket” jelképez szerte a világban, akik támogatják a Titokzatos Babilont és az ő globális megtévesztését.** (Jel.17,15; 18,23). Visszhangozva Jeremiás próféta ősi szavait, de alkalmazva azokat lélekben és globálisan, a Jelenések könyve azt mondja:

„Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek.” Jel.14,8.

Annak a hibája, aki elfogadja a „szó szerinti alkalmazását a Közép-Kelet” módszernek a Jelenések könyvének magyarázatánál, abból ered, hogy

- 1.Azt hiszi, hogy azokat a prófeciákat **a test szerinti Izraelre** kell alkalmazni
- 2.Elmulasztja az **Ószövetség „gyökér-történetét”** tanulmányozni a Jelenések könyvének prófeciái mögött
- 3.Elmulasztja, hogy azt a történetet lélekben és általánosan a Lélek szerinti Izraelre és Isten globális ellenségeire alkalmazza

A mai modern magyarázók rendszerint a „Babilon”, „Eufrátesz”, és „napkeleti királyok” szavakat a szó szerinti városra, folyóra és hadseregekre alkalmazzák a Közép-Keleten. Pedig a Jelenések könyve arról beszél, „amely lélek szerint Sodomának és Egyiptomnak hívatik”, egy „Titokzatos Babilonról” és „sok vizekről”, amely „népeket, sokaságokat és nemzeteket és nyelveket” jelképez. Jel.11,8; 17,1.1.5.15. Ez a jelenség ahhoz hasonlítható, amikor valaki két különböző szemüveget visel. Ha mi felvesszük a „Közép-Kelet szó szerinti értelmezése szemüveget”, és aztán olvassuk a Jelenések könyvét, mi „látni” fogjuk ezeket a prófeciákat, amint alkalmazva lesznek a test szerinti Izraelre. De ha felvesszük a „Közép-Kelet szimbolikus értelmezése szemüveget”, és aztán olvassuk a Jelenések könyvét, akkor „látni” fogjuk ezeket a prófeciákat, amint **alkalmazva lesznek a Lélek szerinti Izraelre.** Pál írta a keresztényeknek:

„De ti nem vagytok testben, hanem lélekben”. Rm.8,9.

Ha mi a rossz szemüveget tesszük fel és a próféciát test szerint értelmezzük, akkor vakabbak leszünk, mint egy denevér. De ha a jó szemüveget tesszük fel, és a próféciát Lélek szerint értelmezzük, akkor azt fogjuk mondani, hogy „noha vak voltam, most látok”. Jn.9,25. **A prófeciában az asszony az egyházat jelképezi.** Jézus Krisztus egyháza az „ő feleségének” van nevezve, aki „elkészítette magát” a Bárány menyegzői vacsorájára (Jel.19,7.8). Az az asszony, amelyik „TITOKZATOS BABILONNAK” van nevezve, **a kereszténységnek egy hamis formáját** jelképezi, amelyik elpártolt Istentől, és most elfelé vezet a „népeket, sokaságokat és nemzeteket és nyelveket” Jézus Krisztus igazságától! Éppen, mint az ősi Izrael az ő legsötétebb napjaiban, ez a modern Babilon is „paráználkodik”. Ez.16,1.2.15.35. Még azt is teszi, hogy „valamennyi nép” megrészegegyen az „ő borától”, ami az ő hamis tanításait jelképezi. Ez a Titokzatos Babilon most megtagadja a „Krisztus titkát”, amiről mi a 7. fejezetben tanultunk. Újra felépíti a falat Jézus és a pogányok között – egy olyan falat, amit már Jézus Krisztus a kereszten lerombolt (Ef.2,14-17). Az Ószövetségben, amikor Círus kiszárította a szó szerinti Eufrátesz folyót, Isten szó szerint azt mondta a zsidóknak, hogy jöjjenek ki a szó szerinti Babilonból. „Én népem” kérte az Úr, „jöjjetek ki belőle, és ki-ki szabadítsa meg lelkét az Úr haragjának tüzétől”. Jer.51,45. Most ugyanez a felhívás hallatszik a Jelenések könyvében azokhoz, akik a lelki Babilon közepében vannak. Isten azt mondja: „Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.” Jel.18,4. **A lelki Babilonon belül ma hatalmas számú igaz keresztény található, akik képességeik szerint a legjobban szolgálják az Urat. Ez alkalmazható még azokra is, akik most még hamis prófeciákat tanítanak.** De Isten még mindig úgy hívja őket „én népem”. Az Úr kegyelmesen úgy látja őket, mint az Ő lelki Izraelének részeit. De ők össze vannak zavarodva! A „Babilon” név „zűrzavart” jelent. Azért, mert ma globális vallási zűrzavar van, különösen a Bibliai prófeciákat illetően, Isten népéből milliók most még hamis elméletekben hisznek a végidővel kapcsolatosan! De a Jel.18,4 versével összhangban, Jézus Krisztus most is hív bennünket, mindenkit, hogy „jöjjenek ki” a lelki zűrzavarból, és lépjenek be az Ő Igéjének igazságába. Nekünk mindannyiunknak el kell hagyni Babilont, mielőtt túl késő lesz! Hamarosan kiszárad a folyó!

„A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre; és *kiszárad*a annak vize.” Jel.16,12. (Kiemelés a szerzőtől.)

A „Nagy Babilon” most a „nagy Eufrátesz folyón” ül. Ez a folyó „népeket és sokaságokat” jelképez szerte a világon, akik visszautasítva a kijövetelt, folytatják a Titokzatos Babilon hamis tanításainak támogatását. Hamarosan „a hatodik angyal” kitölti

„poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre”. Ez a pohár egyike az „Isten haragja hét poharának”. Jel.16,1. Tehát **az Isten haragja az, ami ki fogja szárítani az “Eufráteszt”**, nem a modern Törökország! Mit jelent ez? Erősítsük meg magunkat. Ez azt jelenti, hogy Isten haragja hamarosan ki lesz töltve azokra az *emberekre*, akik továbbra is támogatják Babilon csalását! Amikor azok a „népek, és sokaságok, és nemzetek”, akik támogatták a modern Babilont egészen végig, végül megtapasztalják Isten haragját, akkor fogják felismerni, hogy becsapták őket. Akkor ők „meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzzel”. Jel.17,16. Az ő Babilon iránti támogatásuk szertefoszlik. *Így fog Babilon vize kiszáradni*, hogy a „napkelet felől jövő királyoknak” az út elő legyen készítve. Jel.16,12. Círus „napkeletről” érkezett, hogy meghódítsa az ősi Babilont (És.44,26-28; 46,11). A szó „napkelet” azt jelenti, hogy a „nap felkel”. A név Círus azt jelenti „nap”. Círus Jézus Krisztusnak egy valamiféle előképe volt, az „igazságnak napja”. Mal.4,2. A Jelenések könyvében, Isten angyalai napkelet felől jönnek (Jel.7,2). Jézus azt mondta:

„Mert amiképpen a villámlás *napkeletről* támad és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is”. Mt.24,27.. (Kiemelés a szerzőtől.)

Jézus napkeletről jön a mennyei seregekkel, mint „KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA”. Jel.19,14.16. Ezért tehát a „napkeleti királyok” nem a kínaiak, hanem Jézus Király és az Ő seregei, akik nemsokára leereszkednek a keleti égről, hogy meghódítsák a modern Babilont, és hogy megszabadítsák Izraelt Armageddonnál! Melyik Izraelt fogja Jézus megszabadítani? Bizonyosan a Lélek szerinti Izraelt, amelyik azt választva, hogy Lélekben jár és a Lélekkel összhangban magyarázza a próféciát, amelyik azt választotta, hogy „kijön” a Titokzatos Babilonból és elhagyja a testnek kívánságait (Gal.5,16.. 25; Jel.18,4). Legyünk mi is részei ennek az Izraelnek!

11.fejezet: Békák, mesék és Armageddon

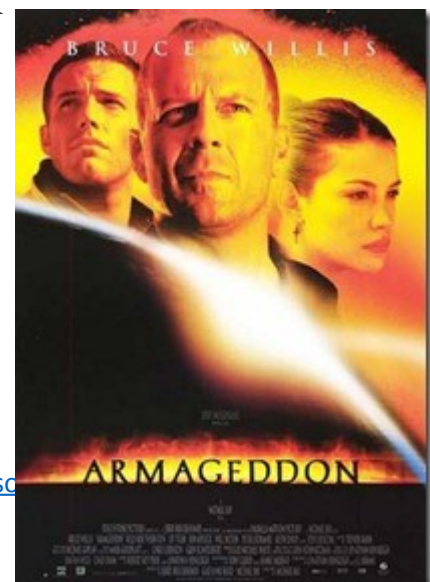
A legtöbb ember nem szereti a békákat, de én sokat megfogtam közülük, amikor kisfiú voltam. Tudja, hogy mit mond a Jelenések könyve a békákról?

Csodálatosképpen az Armageddoni csata FOGALMÁHOZ (FIGYELEM !! **nem a helyszínéhez**, mint az alább részletesen kifejtésre kerül !) kapcsolja őket. János azt írta:

„És láték a sárkány szájából, és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lelket kijönni, a békákhoz hasonlókat; Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és a világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára.” „Egybegyűjték azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.” (Jel.16,13.14.16.)

A sárkány, a fenevad és a hamis próféta a Titokzatos Babilon három részét jelképezi (19. vers). Ennek a szakasznak a figyelmes olvasása megmutatja, hogy **az Armageddon fogalma jelenti azt a különleges, nem térbeli meghatározást**, „ahol” megtörténik a végső globális összeütközés, a minden eddig ismerthez képest eltérő jellegű „csata”. A szereplők: három békákhoz hasonló lélek, a föld királyai és a velük szembenálló Mindenható Isten és seregei között. Ezek közül a „békákhoz hasonló tisztátalan lelkek” közül a harmadik le van írva, amint kijön a „hamis próféta szájából” és elmegy „a földnek és a világnak királyaihoz” Armageddon előtt (Jel.16,13.14.16. versek). Mit jelképezhet ezen az erősen szimbolikus nyelven a hamis prófétán keresztül általánosan megszólaló, békákhoz hasonló lélek? **Jelképezheti-e a hamis próféciaának egy világméretű rendszerét, ami milliókat téveszt meg azzal a gondolattal, hogy Armageddon csak egy Közép-Keleti konfliktus, ami nem érinti őket?** A békák csapása egyike volt az egyiptomi tíz csapásnak. A Biblia azt mondja: „És kinyújtá kezét Áron Egyiptom vizeire és **békák jövének fel** és ellepék Egyiptom földét.” Móz.II.8,6. Ez az esemény formálja a háttérét a Jel.16,13 versének. Az Ótestamentumban békák jöttek fel „Egyiptom vizeiből”. A Jel.16,12.13 verseiben ezek a békák „a nagy Eufrátesz folyóból” jönnek elő, aminek a vizei **azokat a „népeket, és sokaságokat, és**

nemzeteket” jelképezik, akik a Titokzatos Babilont támogatják. A harmadik béka, amelyik a hamis prófétán keresztül beszél, a hamis próféciaának egy olyan gigantikus méretű tanítási rendszerét jelképezi, amelyik (most még) beborítja a földet. A hamis prófétának a harmadik békája azt tanítja, (amit a filmvilág termése népszerűsített, D.O.) hogy **a szó szerinti Közép-Keleti Armageddon** fogja egybeszerkeszteni, megszervezni **a szó szerinti Eufráteszt, Kínát, Oroszországot, a zsidó nemzetet és az újjáépített harmadik templomot a régi Jeruzsálemben.** Kedves barátaim, **ez mind hamis prófécia.** Része Babilon „borának”, amelyekkel elhitet minden nemzetet (Jel.14,8; 18,23). Pál apostol világosan előre jelezte, hogy eljön majd az idő, amikor a többség „az igazságtól elfordítja az ő fülét, de a mesékhez odafordul”. Tim.II.4,3. 4. Igen, most éppen a békák és (a Hollywoodi)# **mesék** idejében élünk! (# D.O. kiegészítése) Olvasta már azt a mesét, amiben a jóképű herceget békává változtatták? Micsoda csapás! De ennek a béka-hercegnek még mindig megvolt a hatalma ahhoz, hogy beszéljen. Egy napon a szerencsétlen béka-herceg találkozott egy gyönyörű hercegisasszonnyal. Kinyitotta a száját, beszélt, és rávette a hercegisasszonyt, hogy csókolja meg őt. Akkor aztán hókusz-pókusz! A béka ismét herceggé változott! Mi ennek a történetnek a tanulsága nekünk, mai embereknek? A tanulság az, hogy ha mi békák és *mesék szövevényes befolyása alá kerültünk*, akkor legfőbb ideje, hogy visszaváltozzunk herceggé! Szükségünk van egy királyi csókra. A Biblia azt mondja: „Csókoljátok a Fiút”. Zsolt.2,12. Az igazságnak a szavain keresztül, ami Jézus Király ajkairól hullik alá, mi megszabadulhatunk a hamis próféta harmadik békájától! „Egybegyűjték azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.” Jel.16,16. Ez az egyetlen alkalom, amikor a Biblia az „Armageddon” szót használja. Az az igazság, hogy sehol nincs olyan szó szerinti hely a világon, amit Armageddonnak hívnak. Ez a titokzatos szó két szónak a kombinációja: 1) „Ar”, ami azt jelenti, hogy **hegy**, és 2) „Mageddon”, ami emlékeztet bennünket Megiddónak az ősi **völgyére** (Krón.II.3,5 – 22) **Az**

Ószövetségben

Megiddó völgye véres csaták színhelye

volt. A Bibliai prófeciában, a „hegy” szó jelképes használata Isten globális királyságára utal, ami egy napon „betölti az egész földet” (Dn.2,35. 44. 45). A Jel.16,14 versében „föld és a világ királyainak”

egy végső csatára való globális összegyülekezésről olvashatunk. Sátánnak ezek a világszéles erői alkotják az ő globális birodalmát. Össze fognak gyülekezni „Armageddonnál”, értsd a Megsemmisülés Hegyénél. Levonhatjuk a következtetést arra vonatkozóan, hogy „Armageddon” egy **világszéles** csatára utal, amiben Sátán globális birodalma végül megsemmisül a Mindenható Istennek elközeltető birodalma által! Sátán globális birodalmának a valóságos megsemmisítése közvetlenül az „Armageddon” szó használata **után** van leírva.

„Egybegyűjték azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek. A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre; és nagy szózat jöve ki a mennyei templomból a királyiszéktől, amely ezt mondja vala: Meglett! És lőnek zendülések és mennydörgések és villámlások; és lőn nagy földindulás, amilyen nem volt, mióta emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy. És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének; és a nagy Babilon megemlétteték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából. És minden sziget elmúlék, és hegyek nem találtatának többé.” Jel.16,16-20.

A harmadik béka népszerű tanításával ellentétben, ezek a szavak tisztán leírják az isteni haragnak Babilonra való kitöltését és egy globális megsemmisülést, ami messzebbre ér, mint a Közép-Kelet földrajza!

Armageddon előtt, a három békaszerű lelkek

„elmennek a földnek és a világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára”. Jel.16,14.

Ugyanez az összegyülekezés van leírva a Jelenések 19. fejezetében. János azt írta

„És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, aki a lovon ül vala és az ő serege ellen.” Jel.19,19.

Képek az ARMAGEDDON c. filmből (jól példázza a filmgyártásból származó hittételek keletkezésének forrását.) Ezek szerint az Armageddoni összegyülekezés a Titokzatos Babilon világhatalmi erőinek az összegyülekezése lesz Jézus Krisztus és az Ő serege ellen. **Ez azonban már a végidő azon pontjára tehető, amikor az Isten Városa az üdvözültekkel látható formában megjelenik. Az egyesült gonosz seregek ezt vélik megtámadni, de a megsemmisülés lesz osztályrészük. Kik fogják Jézus seregét alkotni? Ez angyalok serege lesz, akik Jézussal fognak visszatérni az Ő második eljövetelkor. (Mt.16,27; 24,31).** A következő szakasz világosan leírja **a valódi Armageddoni csatát**, Jézus Krisztus győzelmét és a teljes vereséget.

Sátán és követői a szent város elleni csatára készülnek.(illusztráció az Armageddon témához)

„És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és aki azon ül vala, hívatik vala Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik. És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona... És vérrel hintett ruhába vala öltöztetve és a neve Isten igéjének neveztetik. És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon... És az ő szájából éles kard jó ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a Mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: KI RÁLYOKNAK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA.” Jel.19,11-16.

Ez az Isten Igéjének igazsága. Sátán globális birodalmának világhatalmi erői Jézus Krisztus megjelenése után hamarosan meg lesznek semmisítve “Armageddonnál”, a “Megsemmisülés Hegyénél”. A romok közepén fog fekvődni a hamis próféta harmadik békája. Ez a béka sohasem fog herceggé változni. De te és én igen! Forduljunk el minden békától és mesétől annak érdekében, hogy kövessük a fehér lovon ülő Királyt!

Dénes Ottó kiegészítése: a téma a keresztény írásmagyarázat leghevesebben

támadott pontjainak egyike. A magyarázatok serege közül a www.denesotto.hu web helyen közlések egy, a fentieket kiegészítő összefoglaló történetet, amiből egyszerűen és világosan kirajzolódik az ARMAGEDDON fogalmának teljesebb képe. Jelen könyvet (Az izrael csalás...) a szerző sokkal bővebben is megírhatta volna, de a tárgyalt téma megértéséhez – vázlatosan – ennyit is elégnek látott. Ez nem jelenti, hogy egyénileg ne végezzünk kutatásokat, csak a hiteles forrásokat kell megtalálni. Az öncélú és szenzációra törekvő kiadványokat e tekintetben elvetem. Az ősi protestáns alapelvet használom: az írás önmagát magyarázza.

12.fejezet: Mennydörgés a mennyei templomból

„Egybegyűjték azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek. A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre; és nagy szózat jöve ki a mennyei

templomból a királyiszéktől, amely ezt mondja vala: Meglett! És lőnek zendülések és mennydörgések és villámlások; és lőn nagy földindulás.” Jel.16,16-18.

Közvetlenül az „Armageddon” szó használata után, a következő vers a „mennyei templomra” összpontosít. Azután vannak zendülések, mennydörgések és villámlások, és egy nagy földrengés. Isten határozottan próbálja megragadni a figyelmünket! A szövegösszefüggésből derül ki, hogy a Mindenható hangja az, amelyik most azt mondja nekünk: „**Nézz fel!**” a mennyei templom felé! A *harmadik* béka pedig azt mondja, hogy **nézzünk le** a földön levő *harmadik* templomra. Ezt a stratégiát

elterelő hadmozdulatnak nevezzük. 1991-ben, a Sivatagi Vihar Hadművelet idején, a szövetségesek a hadseregüket Irak keleti részén, a Perzsa Öbölben vonták össze. Ezért Szaddam Husszein azt gondolta, hogy Keletről fogja támadás érni. Mindennek ellenére a szövetségesek Nyugatról támadtak! A támadás sikeres volt, mivel Szaddam

nem figyelt abba az irányba. Ma, a *harmadik béka* ugyanezt a dolgot cselekszi! Azt akarja, hogy rossz irányba figyeljünk, a (tervezett) harmadik templom irányába a földön. Ha mi követjük az ő brekegő tanácsát, akkor nem fogjuk észrevenni az életmentő igazságot, ami a másik irányból jön! Ismét csak János írta:

„És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő szövetségének ládája az ő templomában; és lőnek villámlások és szózatok és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.” Jel.11,19.

Itt Isten hatalmának ugyanazokat a megnyilvánulásait látjuk, mint amelyekről az imént a 16. fejezetben olvastunk. De most ezek a tűzijátékok még a „frigyládanak” a mennyei templomban való megpillantásához is kapcsolódnak. Milliók látták az *Elveszett frigyláda fosztogatói* c. filmet. Ebben, Indiana Jones megtalálja a szövetség ládáját. Ez a mozifilm egy fantázia volt, de a Jelenések könyve realitás! A *harmadik béka* elterelő hadműveletének eredményeképpen **a mennyei frigyláda ismerete elveszett**. Nincs még itt az ideje, hogy ezt a tudást újra visszaszerezzük? Isten hatalmának ugyanezen megnyilvánulásai kétszer vannak leírva a Jelenések könyvében, és ugyanezek történtek meg, amikor a Mindenható lejött a Sinai hegyre, hogy átadja a Tízparancsolatot (Móz.II.19,16-18; 20,1-18). A Tízparancsolatot pedig úgy nevezzük, hogy a „bizonyosság két táblája, az Isten ujjával írt kőtáblák”. Móz.II.31,18. (Lásd még Móz.II.34,28. 29.) Azután

Mózes fogta a táblákat, „megfordult és alájött a hegyről, és betette a kőtáblákat a ládába”. Móz.V.10,5. Azért volt a két kőtábla a ládában, mert az egy különleges láda volt, úgy nevezték „a bizonyosság ládája”. Móz.II.40,20. 21. A Jel.11,19 verse azt mondja:

„Megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő szövetségének ládája az ő templomában.”

A ládában van a Tízparancsolat. Ez az igazság, amit szeretne Isten, hogy meglássunk! De a gonosz elhatározta, hogy elvakít bennünket. Ez az oka az ő elterelő hadműveletének. A *hamis próféta harmadik békáján* keresztül, a nagy megtévesztés most megpróbálja a figyelmünket a földön levő, harmadik újjáépített templom irányába terelni. Miért? **Mert abban a templomban nem lesz benn a szövetség ládája!** Ha mi követjük a gonosz brekegő tanácsát, rossz irányba fogunk figyelni, elkerüljük a mennyei templomot, és így meghiusul, hogy „meglássuk” a Tízparancsolat jelen időben való fontosságát! A Titokzatos Babilon nem csak újra felépítette a falat a zsidók és a pogányok között, de még azt is tanítja, hogy a Tízparancsolat **csak Izraelnek adatott**, nem az Egyháznak! De Jézus Krisztus, az Egyház Szerzője kijelentette:

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsen: Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik. Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig cselekszi és *úgy* tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen.” Mt.5,17-19.

Ezekben az ígékben Jézus világosan elmondta, hogy nekünk „cselekednünk” és „tanítanunk” kell a „parancsolatokat”. Nem szabad megrontanunk még „egyet sem” közülük! Néhány verssel később, Mt.5,27 részben, Jézus idézte a **hetedik** parancsolatot: „Ne paráználkodjál!” Krisztus meg is magyarázta:

„Valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.” Mt.5,28.

Itt Jézus feltárta a hetedik parancsolat lelki mélységét, és ezt a parancsolatot Ő mindenkire vonatkoztatta. Néhány fejezettel később, Jézus megdorgálta a

Farizeusokat álnok gyakorlatuk miatt, amit az ötödik parancsolat kapcsán műveltek. Azt mondta nekik:

„És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitek által.” Mt.15,6.

Jézus állást foglalt itt a Tízparancsolat mellett, és elítélte azokat, akik megszegték azt. Mégis, ma sok meggyőződéses keresztény Jézust Isten törvényével szembehelyezi. Ők tényleg az Újszövetség Jézusára hivatkoznak? Nos, talán feltehetjük a kérdést: „Az igazi Jézus örül ennek az állításnak?” Jakab írta a keresztényeknek:

„Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös. Mert aki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodol, de ölsz, törvényszegővé lettél.” Jak.2,10. 11.

Gondolkodjunk el ezen. Hogy lehet egy keresztény „törvényszegővé”, ha a törvény nem is létezik? Kaphat egy gyorsan hajtó vezető hibapontot egy olyan sebességi törvény áthágásáért, ami nem is létezik? Természetesen nem. Sebességi törvények határozottan léteznek. És ha lelassítunk, és figyelmesen elolvassuk Jézus és Jakab szavait, azt fogjuk találni, hogy a Tízparancsolat még mindig létezik, és *vonatkozik a keresztényekre is!* Pál is nagyon világos az írásaiban, hogy a keresztények nem a törvény által tartatnak meg, hanem Jézus Krisztus kegyelme által.

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által.” Ef.2,8.

Ismét csak mi

„hit által igazulunk meg, a törvény cselekedetei nélkül”. Rm.3,28.

De Pál hasonlóan világos ugyanezekben az írásaiban, hogy a Tízparancsolat folytatólagosan létezik, és célja van. Mi ez a cél? Pál kijelentette:

„mert a bűn ismerete a törvény által vagyon”. Rm.3,20.

Ismét csak ő mondta:

„a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által”. Rm.7,7.

A törvény olyan, mint egy tükör. A legtöbb ember, amikor reggel felkel, belenéz a tükörbe, és nem tetszik neki, amit lát! De a tükör mégis fontos. Szükséges belenézni! Ugyanez történik Isten törvényével. Ha van bátorságunk belenézni,

talán nem tetszik, amit látunk, de ez a kényelmetlen felfedezés segít nekünk megérezni azt, hogy szükségünk van Jézus Krisztusra. Ahogy meg van írva:

„Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünné lett, hogy hitből igazuljunk meg.” Gal.3,24.

A Biblia kijelenti: „Krisztus meghalt a mi bűneinkért”. Kor.I.15,3. De mik is pontosan a „mi bűneink”? Isten válasza az, hogy „a bűn pedig a törvénytelenység”. Jn.I.3,4 Újra Pál írta: „mert a bűn ismerete a törvény által vagy”. Rm.3,20. Ekképpen, amikor a törvényt szemléljük, mi meglátjuk a „mi bűneinket”, és egyszerre megértjük a „mi bűneinket”, és akkor megérthetjük, hogy miért halt meg Jézus a kereszten! Kétezer évvel ezelőtt, Jeruzsálemben kívül a Kálvária domb tetején, Jézus Krisztus megtapasztalta a mi összes bűnünket, ami megtörte a Tízparancsolatot! A „mi bűneink” behatoltak az elméjébe és összetörték a szívét! Az irántunk érzett végtelen szereteten keresztül, Jézus megfizette a Nagy Tíz (parancsolat) megszegésének teljes árát. Ez az igazság. Jézus Krisztus meghalt a Kálvária hegyen, mert mi megtörtük azt a Tízparancsolatot, amit a Sinai hegyen kaptunk! Isten azonban egy „másik törvényt” is adott a Sinai hegyen, ami a földi templommal és az állatok feláldozásával volt kapcsolatos. Ez a törvény magában foglalta az „áldozatot és ajándékot és égő áldozatot... melyeket a törvény szerint visznek”. Zsid.10,1.8. Pál tanításának megfelelően pontosan ez volt a „parancsolatoknak tételekben való törvénye”, ami megformálta a „közbevetett választófalat” zsidók és pogányok között (Ef.2,14-16). Amikor Jézus meghalt „véget vetett a véres áldozatnak és az ételáldozatnak”. Dn.9,27. **De ami az áldozatok törvényének véget vetett, az nem vetett véget a Tízparancsolatnak.** A Nagy Tíz örök, kőtáblára van vésve, és most a mennyei templomban a frigyládában van (Jel.11,19). A modern Babilon, ami „zűrzavart” jelent, nem csak újra felépítette a falat zsidók és pogányok között, hanem tévesen oda is szegezte a Tízparancsolatot a keresztfára!

„Mert az Isten nem a visszavonásnak Istene.” Kor.I.14,33

(A Károli fordításban nem pontosan az jön vissza, mint a görög nyelvű Bibliából. Eredetiben ugyanez a szöveg: Isten nem a zűrzavar szerzője. Pontosán ugyanazt a szót használja, mint amit Babilonra. A fordító megjegyzése.)

„Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.” Kor.I.14,33.
(Protestáns fordítás)

„Isten ugyanis nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek az Istene.” Kor.I.14,33. (Új katolikus fordítás)

Annak érdekében, hogy legyőzzük a modern Babilon ravaszságát, el kell fogadnunk Jézus szavait (Mt.5,17-19), Pál szavait (Rm.3,19. 20; 7,7. 12. 13), Jakab szavait (Jak.2,10-12) és János szavait (Jn.I.3,4), amelyek a Tízparancsolat folyamatosságára vonatkoznak. Bele kell néznünk egyenesen a Nagy Tízbe, és fel kell ismernünk, hogy bűnösök vagyunk. Azután elvesztve minden magabizásunkat, meg kell bánni bűneinket és teljesen Jézus Krisztus vérében, érdemeiben és kiválóságában kell bízunk! Csak akkor nyerhetjük el a mi összes bűnünkre vonatkozó teljes megbocsátás ígértét. Ahogy meg van írva:

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól. Jn.I.1,9. (Protestáns fordítás)

Jézus szeret bennünket. Ha teljesen megbízunk Benne, teljesen meg fog bocsátani nekünk! A Jézusba vetett hiten keresztül a hívők „veszik a Szentlélek ajándékát”. Csel.2,38. Jn.16,13 verse a Szentlelket úgy nevezi, hogy az „igazságnak Lelke”. Az igazságnak Lelke olyan, mint egy miniatűr atombomba, ami képes eltörölni a bűnt és a mi szívünkől minden hamisságot! A Szentlélek hatalmán keresztül a hívők természetfeletti módon képesek lesznek megtartani a Tízparancsolatot. Pál ezt írta: „Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.” Rm.8,4. Szintén a Szentlélek az, aki Jézus Krisztus gyengéd szeretetét hozza a mi szíveinkbe (Rm.5,5). És Jézus azt mondta:

„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat *megtartsátok*.” Jn.14,15 (Kiemelés a szerzőtől).

Ez pedig elvisz bennünket annak a jelenségnek egészen a szívéig, ami végül elválasztja Isten Lélek szerinti Izraelét a Titokzatos Babilontól. A Jézus Krisztus iránti szeretet jelenléte az, ami a gyakorlatban a *Tízparancsolat megtartásában* megmutatkozik. A Jelenések 14. fejezetében, ugyanez a téma van szimbolikusan megjelenítve, amint a harmadik angyal kiált a világnak.

„És harmadik angyal is követé azt, mondván nagy szóval” „Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.” Jel.14,9. 12.

Ugyanez a téma ismétlődik a Jel.12,17 és a Jel.22,13-15 versekben (King James verzió szerint) (Károli Gáspár fordítása szerint is. A fordító megjegyzése.) Ezt a témát mindenki megérti majd, aki legyőzi a harmadik béka elterelő hadműveletét, aki a megfelelő templomra figyel, és aki meglátja a mennyei szövetség ládáját (Jel.11,19). Kedves barátom, „Isten igazi Izraele” (Gal.6,16) az „Isten igazi templomára” fog összpontosítani (Jel.11,19), és meg fogja tartani az „Isten parancsolatait” (Jel.14,12)

Jézus Krisztus segítségével. Ne engedjük, hogy a harmadik béka félrevezessen bennünket a harmadik angyal üzenetétől egy hamis harmadik templomhoz, amiben nincs a szövetség ládája!

13.fejezet: 144 000 igazán izraelita

„Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele,” Jel.12,17. (Protestáns fordítás)

„Itt van a szenteknek békességes túrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.” Jel.14,12.

Éppen úgy, mint az ősi Izrael „maradéka” kijött Babilonból és felépítette a második templomot (Agg.1,14) ¹⁷ ¹, ugyanígy lesz a Lelki Izraelnek egy végső „maradéka”, akik kijönnek a modern Babilonból annak érdekében, hogy megtartsák a Tízparancsolatot, amelyik a mennyei templomban, a frigylárában van (Jel.11,19). Erre a végső maradékra úgy hivatkoznak a próféciában, mint a száznegyvennégyezer (Jel.14,1-5). Úgy vannak leírva, mint akik „Izrael fiainak minden nemzetségéből” jöttek. (Jel.7,4). Ez azt jelenti, hogy ők mindannyian a szó szoros értelmében vett zsidók? Milliók gondolják így. Néhány népszerű tanító ezt a csoportot „144,000 zsidó Billy Grahamhez” hasonlítja, akik evangelizálni fogják a világot a nagy nyomorúság idején. De igazság ez? Korábban már láttuk, Pál azt írta, hogy a zsidók és pogányok már „egyek” és „ugyanannak a testnek a tagjai” Jézus Krisztus által (Ef.2,14; 3,4-6). Ellentmondana Pál szavainak a Bibliában található utolsó könyv? A Jelenések könyve újra felépítené a falat zsidók és pogányok között, amit Jézus Krisztus megsemmisített a kereszten? Természetesen nem. Tegyük csak fel a mi „Újszövetségi szemüvegünket”, és vizsgáljuk meg közelebbről. A száznegyvennégyezer úgy van leírva, mint akik „Sion hegyén” állnak Jézus Krisztussal (Jel.14,1). Sion hegye az, ahol Jeruzsálem fekszik. De a Jelenések könyvében a „Sion hegye” nem vonatkozik semmiféle hegyre a Közép-Keleten. János azt írta:

„És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállott alá a mennyből.” Jel.21,10.

Ahogy János „lélekben” volt, nekünk is „lélekben” kell lennünk annak érdekében, hogy meglássuk az

igazságot Sion hegyével és a száznegyvennégyezerrel kapcsolatban. Pál azt írta a hívőknek:

„Hanem járuljatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez... Az elsőszülettek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben.” Zsid.12,22. 23.

Itt Sion hegye az a hely, ahol az új Jeruzsálem fekszik. Ez az Egyház otthona. És ez a hely, ahol János látta a száznegyvennégyezret! Az Újszövetségben Jakab az ő levelét „az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek” írta. Jak.1,1. Ki volt ez a tizenkét nemzetség? A következő mondatban Jakab „atyámfiainak” mondta őket. Aztán az ő „hitüknek megpróbáltatásáról” írt. Jak.1,3. Ezért ez a „tizenkét nemzetség”, akiknek Jakab, mint egy egységnek írt, a Jézus Krisztusban való hívőket jelenti. Ugyanebben a levélben tanácsolta ebből a tizenkét nemzetségből valókat, hogy aki beteg, az „hívja magához a gyülekezet véneit” egy különleges imádság végett (Jak.5,14). Emiatt az is világos és tiszta, hogy Jakabnál a „tizenkét nemzetség” az Egyház vagy Gyülekezet része! A száznegyvennégyezer „követi a Bárányt valahová megy”. Jel.14,1.4. Ekképpen ezek olyan keresztények, aki szeretik Jézust. Ezek, „akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat; mert szűzek”. Jel.14,4. Ez nem azt jelenti, hogy a száznegyvennégyezret csak **szó szerinti zsidó, házasulatlan és fogadalmat tett férfiak alkotják!** Nem! Mivel ez a tömeges nőtlenség tanítása lenne, amit Pál „gonosz lelkek tanításának” nevezett az Tim.I.4,1.3 versekben. A Kor.II.11,2 versben pedig Pál szintén használta a „szűz” szót, és azt az Egyházra alkalmazta! Mi a helyzet azzal, hogy a száznegyvennégyezer „asszonyokkal nem fertőztette meg magát”? Ez a Jelenések 17. fejezetének szimbolikus asszonyáról beszél. Az elemi igazság az, hogy **a száznegyvennégyezer Isten Lélek szerinti Izraelének végső maradékát jelképezi, hívő zsidókból és pogányokból tevődik össze, akik „nem fertőztették meg magukat” a Titokzatos Babilon anyának és leányainak hamis próféciáival és csalásaival.** (Jel.17,5). Annak az oka, amiért a Jelenések könyve úgy utal rájuk, mint akik „Izrael fiainak minden nemzetségéből” valók az, hogy a modern Babilonnak és az ő összes csalásának az elhagyási folyamata során ők keresztülmentek ugyanazon az Úrral való „birkózási tapasztalaton”, mint Jákób, amikor az Úr Izraelre változtatta az ő nevét Mózes első könyvének 32. fejezetében! Ennek a könyvnek a kezdetén megtanultuk, hogy a „Jákób” név történetesen „csalót” vagy „becstelent” jelent. Ez a név pontos leírása volt az ő jellemének. Jákób ellopta a bátyjától, Ézsautól a végső apai áldást. Céltudatosan hazudott Izsáknak három alkalommal (Móz.I.27,19-24). Bűnös csalásából kifolyólag Jákobnak 20 évre száműzetésbe kellett mennie. A hazafelé vezető úton értesült róla, hogy Ézsau közeledik 400 emberrel, hogy vele találkozzék (Móz.I.32,6). Büntudattal, szégyennel

és félelemmel telve, Jákób azt gondolta, hogy meg fog halni e miatt a bűne miatt. Aztán eljött az Isten Angyalával való birkózásnak a magányos éjszakája. Végül, mielőtt feljött a hajnal, Jákób megadta magát, megbánta bűnét és belekapaszkodott a mennyei követbe, azt mondva: „Nem bocsátlak el téged, amíg meg nem áldasz engemet.” Móz.I.32,26. Aztán ez a válasz jött az Angyaltól: „Nem Jákobnak mondatik ezután a te neved, hanem Izráelnek; mert küzdöttél Istennel és emberekkel és győztél.” Móz.I.32,28. vers. A bűnbánaton, alázaton és hűségen keresztül Jákób legyőzte az ő születésétől fogva álnok természetét. Isten új szívet, új nevet és új jellemet adott neki. Megszerezte a győzelmet!

Jákob és az angyal küzdelme (Rembrandt)

Pontosan ez a tapasztalat, ami átformálta Jákóbot „Lelki Izraelé” egy olyan típusú átformáló tapasztalat, amit a száznegyvennégyezer is be fog mutatni! Ez egy mélyenszántó gondolat, de igaz. Ez az éleslátás fontosabb, mint a Titanic felfedezése 1985-ben. És vonatkozik ránk. Természet szerint mindannyian olyanok vagyunk, mint Jákób – bűnös, becsstelen és csaló. Talán, ennek a könyvnek az olvasása közben Ön is felfedezte a sokkoló igazságot, hogy Ön is megtévesztett másokat a Bibliai próféciával kapcsolatosan. Ez a

gondolat rémisztő! A Biblia azt mondja: „A hamis tanú büntetlen nem marad, és a hazugságoknak szólója meg nem szabadul”. Péld.19,5. Éppen, mint Ézsau közeledett, hogy Jákóbbal találkozzék, ugyanígy fog a Mindenható Isten jönni, hogy találkozzon a Titokzatos Babilonnal, és megbüntesse őt a hazugságaiért (Jel.18,8). Azok, akik „szeretik és szólják a hazugságot” kívül fognak maradni az új Jeruzsálemen (Jel.22,15). „Minden hazugok” a tűznek távolban fogják végezni (Jel.21,8). Ezért az igazság ezzel az Izrael jelenséggel kapcsolatban élet és halál kérdése lesz! De Jézus Krisztus szeret bennünket! A kegyetlen kereszten agonizált, szenvedett, vérzett és meghalt a mi bűneinkért, beleértve a mi csalásainkat is! Aztán Ő feltámadt a halálból, és felvitetett a mennybe. És most, mint a mi Nagy Főpapunk a mennyei templomban, Jézus Krisztus nekünk adta a Jelenések könyvét, hogy megtanítsa nekünk az igazságot! Pontosán ebben a pillanatban, a Jó Pásztor kérlel bennünket, hogy hagyjuk el a Titokzatos Babilon hazugságait, mielőtt túl késő lenne. „Fussatok ki belőle én népem” hangzik az Ő végső hívása a mennyből (Jel.18,4.8). Nemsokára a modern Babilon „tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt”. Jel.18,8. Ez a mi éjszakánk a lelki birkózásra! De hamarosan véget ér az éjszaka. Hajnal volt, amikor a mennyei Küldött végül megérintette Jákob csípőjének forgócsontját

(Móz.I.32,24.25). Ez volt aztán, ami Jákób magabiztosságát végül megtörte. Ez volt aztán, amiért ő belekapaszkodott Isten Angyalába a drága életért. Talán így történik velünk is. A Bibliai próféciával összhangban most éppen „hajnalodik”. Jézus Krisztus nemsokára eljön! Ó, bárcsak a Mester érintene meg bennünket most, és törne meg bennünket is! Bárcsak a Szentlélek eltörölné minden büszkeségünket! Kapaszkodjunk Jézusba a mi életünkért és mondjuk: „Nem bocsátlak el téged, amíg meg nem áldasz engemet.” Ahogy Jákób esetében, ha mi is megalázzuk magunkat, megbánjuk bűneinket, és teljesen Isten kegyelmére hagyatkozunk, Izrael Királya minket sem fog cserbenhagyni. Ha egyszerű hűségben Jézusba kapaszkodunk, Ő bizonyosan meg fog bocsátani nekünk, megváltoztat bennünket és új nevet ad nekünk. Hit által hallhatjuk, amint a Mester mondja: „Nem Jákobnak mondatik ezután a te neved, hanem Izraelnek; mert küzdöttél Istennel és emberekkel és győztél.” Mó.z.I.32,28. Jézus Krisztus Ábrahám igazi magja. Ő a Győzelmes Egyetlen! A Benne való hit által, Isten „diadalra vezet minket a Krisztusban”. Kor.II.2,14. Jézus segítségével megmenekülhetünk a Titokzatos Babilon kelepcejéből. Isten kegyelmével mi mindannyian, mint Jákób „Lelki Izraellé” változhatunk. A Biblia kimondottan a száznegyvennégyezerrel kapcsolatban írja:

„És az ő szájukban nem találtatott álnokság [csalás]: mert az Istennek királyi széke előtt feddhetetlenek”. Jel.14,5.

Akárcsak Nátánael, ők „igazán izraeliták, akikben hamisság nincsen”. Jn.1,48 ¹⁸ 2. Ők legyőzték a **Titokzatos Babilont, a csalásait, és hamis próféciáit**. A száznegyvennégyezer olyan, mint Jákób. Győztek a saját álnok természetük felett Jézus Krisztus kegyelmének segítségével! A Jel.14,5 versében levő fenti szakasznak a száznegyvennégyezerről megtalálhatjuk a gyökereit az Ószövetségben. „*Izrael maradéka* nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találtatik szájában álnokságnak nyelve”. Sof.3,13.

(Kiemelés a szerzőtől). **Menekülő**

Valdensek (rézkarc a Ribári

világtörténetből) Ezért Izrael végső maradéka olyan emberekből tevődik majd össze, akik igazat beszélnek. Egyek kell, hogy legyenek Jézus Krisztussal, aki maga „az igazság”. Jn.14,6. És az „igazságnak Lelke” kell, hogy vezesse őket. Jn.16,13. Mind zsidók, mind

pogányok fogják megalkotni, olyanok, akik hisznek a Messiásban, ők lesznek a Lélek szerint Isten végső Izraele. Az én személyes véleményem az, hogy a

„száznegyvennégyezer” szám szimbolikus. De akár szó szerinti, akár szimbolikus, én reménykedem abban, hogy mi mind „benne leszünk ebben a számban, amikor a szentek bevonulnak”. **Ennek a könyvnek a címe: Az Izrael család megsemmisítése. A célja nem a zsidó nép ellen irányuló antiszemitizmus megerősítése, vagy a Bibliában hívő őszinte keresztények megbotránkoztatása. A cél inkább az elmék megvilágosítása és a lelkek megmentése. Ebben a mostani pillanatban is a keresztény egyház tele van a bibliai próféciák hatalmas félremagyarázásaival, amik valójában nincsenek összhangban Jézus Krisztussal és az Újszövetséggel. Minden jó érdekében, ennek a megsemmisítésnek sikerülnie kell!** Ha Önt arra vezették, hogy abban higgyen, hogy a Jelenések könyvében levő próféciákat a test szerinti Izraelre kell alkalmazni, akkor ezek a hazugságok most lelepleződtek. Ha Önnek azt tanították, hogy a Jelenések kijelentései Jeruzsálemről, Sion hegyéről, a templomról, Gógról, Magógról, Babilonról és az Eufrátesz folyóról szó szerint a Közép-Keleti helyekre vonatkoznak, akkor ezek a tévedések most szétfoslottak. Ha elfogadta azt az elgondolást, hogy az Antikrisztus egy napon besétál az újjáépített zsidó templomba a végidei nyomorúság hétéves időszaka alatt, ez a hamis elmélet szükségszerűen semmivé vált. Ha őszinte emberek meggyőzték Önt arról, hogy Armageddon Oroszország, Kína és a modern Izraeli állam köré összpontosul, akkor valakinek meg kell nyomnia a gombot, amin az olvasható, hogy „Globális Megtévesztés Megsemmisítése”. Itt az idő megszökni minden béka és mese elől! Ezen elsüllyeszthetetlennek feltételezett elméletek közül hamarosan mindegyik neki fog ütközni a jégnek Armageddonnál. Minden ilyen hazugság el fog süllyedni, akár a Titanic! „Hagyják el a hajót!” – ezt kiáltja a Kapitányunk. „Fussatok ki belőle én népem!” - ez a mi hamarosan eljövő Szabadítónk kérése (Jel.18,4). A Közép-Keleten levő földi templom felé való tekintgetés helyett figyeljünk a mennyben levő templomra, ahol a mi szerető Főpapunk éppen felajánlja az Ő vérét helyettünk. Jézus a valódi Izrael, Ábrahám magva (És.41,8; Gal.3,16).

„Ha pedig a Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.” Gal.3,29.

Soha ne felejtjük el ezeket az ígéket! Isten segítsen minden őszinte hívő embert abban, hogy a Jelenések könyvében leírt, **a Lélek szerinti Izrael végső maradéka között legyünk**, akiről meg van írva: „Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” Jel.14,12. Pál szavai talán ránk is vonatkoznak: „De ti nem vagytok testben, hanem lélekben”. Rm.8,9. Élünk lélek szerint és magyarázzuk a próféciát a Lélekkel összhangban.

Jézus Krisztus szeretetén és kegyelmén keresztül mindegyikünk lehet „egy igazán izraelita, akiben hamisság nincsen”. Jn.1,48.

Kérem, ossza meg ezt az igazságot másokkal. Jézus talán éppen Önt akarja felhasználni, hogy megnyomja a piros gombot.

[1](#) 1 Irvin Baxter, Jr. „Have the final 7 years begun?” Endtime magazin, Május/Júniusi 1997, 17. oldal [2](#) 2 Matthew Henry’s Commentary on the whole Bible, IV. kötet – Isaiah to Malachi, Teljes kiadás (New York: Fleming H. Revell Co.) 1712, Dn.9,27-re vonatkozó jegyzetek, 1095. oldal [3](#) 3 The Holy Bible with a commentary and critical notes by Adam Clarke, IV. kötet – Isaiah to Malachi (New York: Abingdon-Cokesbury Press), Dn.9,27-re vonatkozó jegyzetek, 602. oldal [4](#) 4 Rev. Robert Jamieson, Rev. A. R. Fausset, and Rev. David Brown, A Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible, Teljes kiadás (Hartford, Conn: S.S. Scraton Co.), Dn.9,27-re vonatkozó jegyzetek, 641. oldal [5](#) 5 Lásd Dn.9,26-ra vonatkozó jegyzetek a Matthew Henry-féle kommentárban (1095. oldal), Adam Clarke magyarázatában (603. oldal), és Jamieson, Fausset és Brown kommentárban (641. oldal) [6](#) 1 Randall Ross, The Next 7 Great Events of the Future, (Lake Mary, Fla.: Creation House), © 1979, 23. oldal [7](#) 2 Hal Lindsay C.C. Carlson-nal, The Late Great Planet Earth (Grand Rapids, Mich.: Zondervan), 1970, 51. oldal [8](#) 1 Peter és Patti Lalonde, The Edge of Time, 41. oldal [9](#) 2 Matthew Henry’s Commentary on the whole Bible, IV. kötet – Isaiah to Malachi, Teljes kiadás (New York: Fleming H. Revell Co.) 1712, Dn.9,27-re vonatkozó jegyzetek, 1095. oldal [10](#) 3 Hal Lindsay C.C. Carlson-nal, The Late Great Planet Earth (Grand Rapids, Mich.: Zondervan), 1970, 43. oldal [11](#) 4 Hal Lindsay C.C. Carlson-nal, The Late Great Planet Earth (Grand Rapids, Mich.: Zondervan), 1970, 49.50. [12](#) 5 Ugyanarról a helyről [13](#) 6 Matthew Henry’s Commentary on the whole Bible, IV. kötet – Acts to Revelation, Teljes kiadás (New York: Fleming H. Revell Co.) Thess.II.2,3, 4. versekre vonatkozó jegyzetek, 798. oldal [14](#) 7 H. Grattan Guinness, Romanism and the Reformation (Rapidan, Va.: Hartland Publications), © 1995 (eredeti kiadás 1887-ben), 51. oldal [15](#) 8 Matthew Henry’s Commentary on the whole Bible, IV. kötet – Acts to Revelation, Teljes kiadás (New York: Fleming H. Revell Co.) Thess.II.2,5-7. versekre vonatkozó jegyzetek, 798. oldal [16](#) 1 Endtime Magazine, Január/Február 1998, 2. oldal [17](#) 1 Az angolban ez Agg.1,12 verse, a Károli fordítás szerint azonban Agg.1,14 verse. A fordító megjegyzése. [18](#) 2 Az angolban ez Jn.1,47 verse, a Károli fordítás szerint azonban Jn.1,48 verse. A fordító megjegyzése.

